

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

11 септември 2014 година *

„Субсидии — Внос на фина хартия с покритие с произход от Китай — Методология — Изчисляване на ползата — Явна грешка в преценката — Специфичност — Амортизационен срок — Преференциално третиране при облагането — Изравнителни мерки — Вреда — Определяне на маржа на печалбата — Определение на съответния продукт — Промисленост на Общността — Причинно-следствена връзка“

По дело T-444/11,

Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd, установено в Jiangsu (Китай),

Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd, установено в Jiangsu,

представявани от V. Akritidis, Y. Melin и F. Crespo, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява J.-P. Nix, в качеството на представител, подпомаган първоначално от G. Berrisch, A. Polcyn, адвокати, и от N. Chesaites, barrister, впоследствие от B. O'Connor, solicitor, и от S. Gubel, адвокат,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland, M. França и A. Stobiecka-Kuik, в качеството на представители,

и от

Serifine AISBL, установено в Брюксел (Белгия),

Sappi Europe SA, установено в Брюксел,

Burgo Group SpA, установено в Altavilla Vicentina (Италия),

Lecta SA, установено в Люксембург (Люксембург),

* Език на производството: английски.

представявани от L. Ruessmann и W. Berg, адвокати,

встъпили страни,

с предмет искане за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 452/2011 на Съвета от 6 май 2011 година за налагане на окончателно антисубсидийно мито върху вноса на фина хартия с покритие с произход от Китайската народна република (ОВ L 128, стр. 18), доколкото се отнася до жалбоподателите,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: О. Czúcz, председател, I. Labucka (докладчик) и D. Gratsias, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 ноември 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

- 1 Член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (наричан по-нататък „основният регламент“), предвижда, че „вреда“, освен ако не е предвидено друго, означава съществена вреда за индустрията на Общността, заплахата за съществена вреда за индустрията на Общността или съществено възпрепятстване на създаването на такава индустрия [...]“.
- 2 Текстът на член 4 от основния регламент, озаглавен „Подлежащи на изравняване субсидии“, е следният:
 - „1. Субсидиите са предмет на изравнителни мерки единствено ако са специфични по смисъла на параграфи 2, 3 и 4.
 2. За да се определи дали една субсидия е специфична за дадено предприятие, индустрия или група от предприятия или отрасли на индустрията (наричани по-долу „определени предприятия“) в рамките на компетентността на предоставящия орган, се прилагат следните принципи:
 - а) субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, изрично ограничават достъпа до субсидията до определени предприятия;
 - б) субсидията не е специфична, ако предоставящият орган определи или в законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, са определени обективни критерии или условия за правото на получаване на субсидията и за нейния размер, доколкото правото на получаване възниква автоматично и критериите и условията се спазват стриктно;

- в) ако, независимо от всяка констатация на липса на специфичност, която произтича от прилагането на установените в букви а) и б) принципи, са налице причини да се счита, че субсидията може в действителност да е специфична, може да бъдат взети предвид и други фактори. Тези фактори са: използването на програма за субсидиране от страна на ограничен брой определени предприятия; преобладаващото използване от страна на определени предприятия; предоставянето на непропорционално голяма по размер субсидия на определени предприятия; както и начинът, по който се упражнява правомощието за преценка от предоставящия орган при вземането на решение за предоставяне на субсидия. В тази връзка се взема по-специално предвид информацията за честотата, с която се отказват или одобряват исканията за субсидии, както и мотивите за съответните решения.

За целите на [разпоредбите по] буква б) „обективни критерии или условия“ са критериите или условията, които са неутрални, не са в полза на определени предприятия за сметка на други, и които имат икономически характер и се прилагат хоризонтално, като например брой работници или служители или мащаб на предприятията.

За да могат да бъдат контролирани, критериите или условията трябва да бъдат ясно определени в законов, подзаконов или друг официален документ.

При прилагането на първа алинея, буква в) се взема предвид степента на диверсификация на икономическите дейности в рамките на района на компетентност на предоставящия орган, както и продължителността на действие на програмата за субсидиране.

3. Специфична е субсидията, която е ограничена до определени предприятия, разположени в даден географски район в рамките на компетентността на предоставящия орган. Определянето или промяната на общоприложимите данъчни ставки от всички нива на правителството, които имат правомощия за това, не се счита за специфична субсидия за целите на настоящия регламент.

4. Независимо от параграфи 2 и 3 следните субсидии се считат за специфични:

- а) субсидии, които зависят, правно или фактически, изключително или като едно от няколко други условия от извършването на износа, включително изброените в приложение I;
- б) субсидии, които зависят изключително или като едно от няколко други условия от използването на местни стоки пред вносни стоки.

За целите на [разпоредбите по] буква а) субсидиите се считат за фактически зависими от извършването на износа, когато фактите показват, че предоставянето на субсидията, без да е обвързано юридически с осъществяването на износа, е фактически обвързано с действителния или очакван износ или постъпленията от износа. Наличието на експортна субсидия по смисъла на настоящата разпоредба не може да се приеме единствено въз основа на факта, че субсидията е предоставена на предприятия, които изнасят.

5. Всяко констатиране на специфичност съгласно разпоредбите на настоящия член се обосновава ясно с помощта на преки доказателства.“

- 3 Член 6 от основния регламент, озаглавен „Изчисляване на ползата за получателя“, има следното съдържание:

„По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

- а) счита се, че придобиването на капиталово участие от държавата не води до полза, освен ако инвестицията може да се разглежда като несъвместима с обичайната инвестиционна практика (включително предоставянето на рисков капитал) на частни инвеститори на територията на държавата на произход и/или износ;
- б) счита се, че заем от правителството не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности;
- в) счита се, че държавна гаранция по заем не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието, получаващо гаранцията, заплаща за гарантирания от правителството заем, и стойността, която би платило за подобен търговски заем без държавна гаранция. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности при отчитане на евентуалните разлики в таксите;
- г) счита се, че предоставянето на стоки или услуги или закупуването на стоки не води до полза, освен ако предоставянето е извършено срещу по-ниско от адекватното възнаграждение или покупката е извършена срещу по-високо от адекватното възнаграждение. Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от преобладаващите пазарни условия за въпросния продукт или услуга в държавата на предоставяне или покупка, включително цена, качество, наличност, възможности за маркетинг, транспортиране и други условия на покупката или продажбата.

Ако в държавата на предоставяне или покупка няма такива преобладаващи пазарни параметри и условия за въпросния продукт или услуга, които да могат да се използват като подходящи бази за сравнение, се прилагат следните правила:

- i) параметрите и условията, които преобладават в засегнатата държава, се коригират на базата на действителни разходи, цени и други фактори, които са на разположение в засегнатата държава, с подходяща по размер корекция, която отразява нормалните пазарни параметри и условия; или
 - ii) когато това е подходящо, се използват параметрите и условията, преобладаващи на пазара на друга държава или на световния пазар, които са достъпни за получателя“.
- 4 Член 7, параграф 3 от основния регламент, озаглавен „Общи разпоредби за изчисляването“, гласи:

„Когато субсидията може да бъде свързана с настоящо или бъдещо придобиване на дълготрайни активи, размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез разпределянето и за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в засегнатата индустрия.

Така изчисленият размер, който се отнася за разследвания период, включително размерът, който се формира за дълготрайните активи, придобити преди този период, се разпределя съгласно параграф 2.

Когато активите не подлежат на амортизация, субсидията се изчислява като безлихвен заем и се третира в съответствие с член 6, буква б)“.

5 Член 8 от основния регламент, озаглавен „Определяне на вредата“, предвижда:

„1. Определянето на вредата се основава на преки доказателства и включва обективна оценка на:

- а) обема на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Общността за подобни продукти; и
- б) последиците от този внос за индустрията на Общността.

2. По отношение на обема на субсидирания внос се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително увеличение на субсидирания внос в абсолютно или относително изражение спрямо производството или потреблението в Общността. По отношение на влиянието на субсидирания внос върху цените се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително подбиване на цената посредством субсидирания внос в сравнение с цената на подобен продукт на индустрията на Общността, или дали този внос оказва по друг начин значителен натиск върху цените или възпрепятства значителното увеличаване на цените, което би настъпило при други обстоятелства. Нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

3. Когато вносът на продукт от повече от една държава е едновременно предмет на разследвания за изравнителни мита, влиянието на този внос се оценява кумулативно само ако се установи, че:

- а) размерът на подлежащите на изравняване субсидии, определен по отношение на вноса от всяка държава, е по-висок от размера *de minimis*, определен в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка държава не е незначителен; и
- б) кумулативната оценка на влиянието на вноса е уместна в светлината на условията за конкуренция между вносните продукти и условията за конкуренция между вносните продукти и подобния продукт от Общността.

4. Оценката на влиянието на субсидирания внос върху засегнатата индустрия на Общността включва оценка на всички икономически фактори и показатели от значение, които имат отношение към състоянието на индустрията, включително: факта, че индустрията все още е в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг, големината на размера на подлежащите на изравняване субсидии, действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Общността; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и — по отношение на селското стопанство — дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна подкрепа. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

5. Въз основа на всички относими доказателства, представени във връзка с параграф 1, трябва да се докаже, че субсидираният внос причинява вреда. По-специално трябва да се установи, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 2, са оказали въздействие върху индустрията на Общността, както е предвидено в параграф 4, както и че това въздействие съществува до степен, която позволява определянето му като съществено.

6. Известните фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на индустрията на Общността, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се отдава на субсидирания внос съгласно параграф 5. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема и цените на вноса, който не е субсидиран, свиването на търсенето или промените в схемата на потреблението, ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета държава и производители в Общността, развитието на технологиите, резултатите на износа и производителността на индустрията на Общността.

7. Влиянието на субсидирания внос се оценява по отношение на производството на подобен продукт от индустрията на Общността, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на такива критерии, като производствен процес, продажби и печалби на производителите. Ако това отделно идентифициране на производството не е възможно, влиянието на субсидирания внос се оценява чрез оценка на производството на най-близката група или гама продукти, включваща подобния продукт, за която може да се осигури необходимата информация.

8. Констатирането на заплахата от съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Промяната в обстоятелствата, която би довела до ситуация, при която субсидията би причинила вреда, трябва да е ясно предвидима и неизбежна.

При констатирането на заплахата от съществена вреда следва да бъдат взети предвид, *inter alia*, такива фактори, като:

- а) характера на въпросната субсидия или въпросните субсидии и влиянието върху търговията, което може да произтече от тях;
- б) значителния темп на нарастване на субсидирания внос на пазара на Общността, който показва вероятност за съществено увеличаване на вноса;
- в) достатъчния свободен капацитет на износителя или неизбежното значително увеличаване на този капацитет, което показва вероятност за съществено увеличаване на субсидирания износ за Общността, като се отчита наличието на други експортни пазари, които могат да поемат всеки допълнителен износ;
- г) осъществяването на вноса по цени, които биха оказали значителен натиск върху цените или биха възпрепятствали увеличаването на цените, което иначе би настъпило, както и вероятно биха увеличили търсенето на допълнителен внос; и
- д) наличностите от продукта, който е предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори няма сам по себе си решаващо значение при вземането на решение, но всички те, разгледани заедно, трябва да водят до заключението, че по-нататъшният субсидиран износ е неизбежен, както и че, освен ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда“.

- 6 Член 9, параграф 1 от основния регламент, озаглавен „Определение за индустрия на Общността“, гласи:

„1. За целите на настоящия регламент понятието „индустрия на Общността“ се тълкува като съвкупност от производителите на подобните продукти в Общността или тези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял, както е определено в член 10, параграф 6, от общото производство на тези продукти в Общността, освен когато:

- а) производителите са свързани лица с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, понятието „индустрия на Общността“ може да бъде тълкувано като означаващо останалите производители;
- б) при извънредни обстоятелства територията на Общността може да се раздели по отношение на въпросното производство на два или повече конкурентни пазара, като производителите в рамките на всеки пазар се считат за отделна индустрия, ако:
 - i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялото или почти цялото си производство на въпросния продукт на този пазар, и
 - ii) търсенето на този пазар не се покрива в значителна степен от производителите на въпросния продукт, които са установени в други региони на Общността.

При тези обстоятелства може да бъде установено наличието на вреда дори и когато е настъпила вреда за съществен дял от общата индустрия на Общността, ако е налице концентрация на субсидиран внос на този изолиран пазар и ако субсидираният внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство в рамките на този пазар“.

- 7 Член 10, параграф 6 от основния регламент, озаглавен „Образуване на производство“, предвижда:

„Разследването съгласно параграф 1 започва само когато е проверено в каква степен производителите на подобния продукт в Общността поддържат или възразяват срещу жалбата и когато въз основа на това е установено, че жалбата е подадена от индустрията на Общността или от нейно име. Жалбата се счита за подадена от индустрията на Общността или от нейно име, ако е подкрепена от тези производители в Общността, чието съвкупно производство съставлява над 50 % от общото производство на подобния продукт, произведен от този дял на индустрията на Общността, който подкрепя или възразява срещу жалбата. Не започва разследване обаче, когато производителите в Общността, които изрично подкрепят жалбата, са под 25 % от общото производство на подобния продукт, произведен от индустрията на Общността“.

- 8 Член 14, параграф 2 от основния регламент, озаглавен „Прекратяване без мерки“, гласи:

„Когато след провеждането на консултации се установи, че защитните мерки са излишни, и не е повдигнато възражение в рамките на консултативния комитет, разследването или производството се прекратява. Във всички други случаи Комисията незабавно предоставя на Съвета доклад за резултатите от консултациите, заедно с предложение за прекратяване на разследването. Разследването се счита за прекратено, ако Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, не е взел друго решение в рамките на един месец“.

- 9 Член 15, параграф 1 от основния регламент, озаглавен „Налагане на окончателни мита“, предвижда:

„Когато окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, причинена от тях, както и интересът на Общността изисква намеса в съответствие с член 31, Съветът налага окончателно изравнително мито, като действа по предложение на Комисията след консултация с консултативния комитет.

Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли, в срок от един месец след представянето му от Комисията.

Когато се прилагат временни мита, предложението относно предприемането на окончателно действие се представя не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Не се налагат мерки, в случай че субсидията или субсидиите бъдат оттеглени или бъде доказано, че субсидиите вече не водят до полза за съответните износители.

Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, ако това по-малко по размер мито би било подходящо, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността“.

- 10 Текстът на член 28 от основния регламент, озаглавен „Липса на съдействие“, е следният:

„1. Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, може да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че дадена заинтересована страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема предвид и се използват наличните факти.

Заинтересованите страни следва да бъдат уведомявани за последиците от липсата на съдействие.

2. Ако отговорът не бъде изпратен по електронен път, това не се счита за липса на съдействие, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на изисквания отговор би довело до прекомерни допълнителни затруднения или разходи.

3. Когато предоставената от заинтересованата страна информация не е най-добрата възможна във всички аспекти, тя не следва, въпреки това, да не бъде вземана предвид, при условие че недостатъците не са такива, че да превръщат в ненужно труден процеса на достигане до възможно най-точна констатация, информацията е предоставена по подходящ начин и навременно и е проверяема и страната е действала според своите възможности.

4. Ако доказателствата или информацията не са приети, страната, която ги предоставя, бива незабавно информирана за съответните мотиви и ѝ се дава възможност да представи допълнителни разяснения в рамките на определения срок. Ако разясненията се считат за незадоволителни, мотивите за отхвърлянето на тези доказателства или информацията се оповестяват и излагат в констатации, до които е осигурен публичен достъп.

5. Ако констатациите, включително тези относно размера на подлежащите на изравняване субсидии, се базират на разпоредбите на параграф 1, включително предоставената в жалбата информация, те се проверяват, когато е възможно и при надлежно съблюдаване на сроковете на

разследването, чрез сравнение с информация от други независими източници, която може да е налична, като публикувани ценови листи, официална статистика за вноса и митнически данни, или информация, която е получена от други заинтересовани страни по време на разследването. Тази информация може да включва относими данни, отнасящи се до световния пазар или до други представителни пазари, когато това е уместно.

6. Ако дадена заинтересована страна не оказва или оказва само частично съдействие, като по този начин се отказва достъп до съответната информация, резултатът може да е по-малко благоприятен за страната, отколкото ако тя оказва съдействие“.

- 11 В своето Известие 98/С 394/04 (ОВ С 394, 1998 г., стр. 6) Комисията на Европейските общности публикува насоките за изчисляване на размера на субсидиите в рамките на антисубсидийните разследвания (наричани по-нататък „Насоките“).
- 12 В раздел „Е. Разследван период за изчисляването на субсидията: съотнасяне срещу разпределяне“ от Насоките е предвидено по-специално следното:

„б) Знаменател, използван за целите на разпределянето на размера на субсидията

След определяне на размера на субсидията, който се отнася за разследвания период, този размер се разпределя съобразно със знаменател, който може да бъде обемът на продажбите или на износа на въпросния продукт, за да се получи размерът за единица.

[...]“. [неофициален превод]

Обстоятелства, предхождащи спора

- 13 Жалбоподателите, Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (наричано по-нататък „GE“) и Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (наричано по-нататък „GHS“), са дружества, свързани с групата Asia Pulp and Paper China (наричана по-нататък „групата APP“), които произвеждат в Китай фина хартия с покритие и я изнасят за Европейския съюз.

Разследване

- 14 Фината хартия с покритие е била обект на две отделни разследвания, извършени паралелно. Първо, вследствие на антидъмпингово разследване е приет Регламент за изпълнение (ЕС) № 451/2011 на Съвета от 6 май 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на фина хартия с покритие с произход от Китайската народна република (ОВ L 128, стр. 1, наричан по-нататък „Регламентът за налагане на окончателно антидъмпингово мито“). Второ, вследствие на антисубсидийно разследване е приет Регламент за изпълнение (ЕС) № 452/2011 на Съвета от 6 май 2011 година за налагане на окончателно антисубсидийно мито върху вноса на фина хартия с покритие с произход от Китайската народна република (ОВ L 128, стр. 18, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).
- 15 На 17 април 2010 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* е публикувано Известие на Комисията за започване на процедура срещу субсидиране във връзка с вноса на фина хартия с покритие с произход от Китайската народна република (ОВ С 99, стр. 30).
- 16 На 8 юли 2010 г. жалбоподателите представят отговорите си на антисубсидийния въпросник, който им е изпратила Комисията. Между 15 и 21 септември 2010 г. Комисията извършва проверки на място в помещенията на жалбоподателите, за да провери тези отговори.

- 17 На 3 февруари 2011 г. Комисията изпраща на жалбоподателите документ, съдържащ подробна информация относно основните обстоятелства и съображения, поради които възнамерява да предложи на Съвета на Европейския съюз налагането на окончателно изравнително мито върху износа на жалбоподателите за Европейския съюз.
- 18 С писмо от 3 март 2011 г. жалбоподателите изпращат становищата си по окончателния документ, съдържащ информация.
- 19 На 10 март 2011 г. в сградата на Комисията жалбоподателите вземат участие в среща с лицата, отговарящи за преписката, в присъствието на служителя по изслушването.
- 20 На 16 март 2011 г. Комисията изпраща писмо до жалбоподателите, в което изяснява някои аспекти на констатациите си.
- 21 На 25 март 2011 г. Комисията провежда изслушване, в което участват жалбоподателите, в присъствието на служителя по изслушването.
- 22 На 28 март 2011 г. жалбоподателите представят писмо, в което обобщават оплакванията, изложени при изслушването на 25 март 2011 г., и отговарят на изразеното от Комисията становище, както и на въпросите, поставени от нея на тази среща.
- 23 На 29 март 2011 г. жалбоподателите изпращат писмо до служителя по изслушването, в което обобщават въпросите, повдигнати при изслушването на 25 март 2011 г., в частност относно правото им на защита.

Обжалван регламент

- 24 На 6 май 2011 г. Съветът приема обжалвания регламент.
- 25 Член 1, параграфи 1 и 2 от обжалвания регламент налага окончателно изравнително мито от 12 % върху вноса в Европейския съюз на произвежданата от жалбоподателите фина хартия с покритие.

Производство и искания на страните

- 26 На 8 август 2011 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 27 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 10 ноември 2011 г., Комисията прави искане да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета.
- 28 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 1 декември 2011 г., Cerifine AISBL, европейска асоциация на производителите на фина хартия, Sappi Europe SA, Burgo Group SA и Lecta SA (наричани по-нататък „встъпилите по делото частноправни субекти“) правят искане да встъпят по настоящото дело в подкрепа на исканията на Съвета. В становището си, представено на 24 януари 2012 г., Съветът не е възразил срещу встъпването им.
- 29 С определение от 23 януари 2012 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването на Комисията. Тя представя писменото си становище в определения срок.

- 30 На 8 февруари 2012 г. жалбоподателите правят искане за поверително третиране по отношение на встъпилите по делото частноправни субекти на някои поверителни данни, съдържащи се в писмените изявления и в съответните приложения. Те представят неверителен вариант на тези процесуални документи.
- 31 С определение от 8 март 2012 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването по делото на посочените частноправни субекти в подкрепа на исканията на Съвета. В това определение председателят на трети състав не се произнася, от една страна, по въпроса дали жалбоподателите ще получат доклада за съдебното заседание, за да определят данните, които могат да се считат за поверителни, и от друга страна, по въпроса дали встъпилите частноправни субекти ще получат временен неверителен вариант, за да представят евентуалните си становища по искането за поверително третиране.
- 32 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството.
- 33 Устните състезания и отговорите на главните страни по спора и на встъпилите страни на устно поставените от Общия съд въпроси са изслушани в откритото съдебно заседание на 12 ноември 2013 г.
- 34 Жалбоподателите искат от Общия съд:
- да отмени обжалвания регламент в частта, в която се отнася до тях,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 35 Съветът иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 36 Комисията иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 37 Встъпилите частноправни субекти подкрепят исканията на Съвета.

От правна страна

- 38 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват по същество десет правни основания, изведени:
- първото, от нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент,
 - второто, от нарушение на член 6, буква г) и на член 28 от основния регламент, както и на член 4 от същия регламент,
 - третото, от нарушение на член 4 от основния регламент,
 - четвъртото, от нарушение на член 7, параграф 3 от основния регламент,

- петото, от нарушение на член 6, буква б) от основния регламент,
- шестото, от нарушение на член 14, параграф 2 от основния регламент,
- седмото, от нарушение на член 8, параграф 1 от основния регламент,
- осмото, от нарушение на член 2, буква г) и член 15 от основния регламент,
- деветото, от нарушение 8, на член 9, параграф 1 и на член 10, параграф 6 от основния регламент
- десетото, от нарушение на член 8, параграфи 1 и 6 от основния регламент.

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент

- 39 От наименованието на настоящото правно основание е видно, че жалбоподателите се позовават на нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент. Следва обаче да се установи, че по същество те изтъкват и нарушение на член 7, параграфи 1 и 2 от основния регламент. Съгласно съдебната практика правните основания на жалбоподателя трябва да се тълкуват по-скоро с оглед на тяхното съществуване, отколкото с оглед на квалификацията им (Решение на Съда от 15 декември 1961 г. по дело *Fives Lille Cail* и др./Върховен орган, 19/60, 21/60, 2/61 и 3/61, *Recueil*, стр. 559).
- 40 Ето защо следва да се разгледа не само оплакването за нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент, но и оплакването за нарушение на член 7, параграфи 1 и 2 от същия регламент.
- 41 Общият съд счита за уместно да разгледа първо оплакването за нарушение на член 7, параграфи 1 и 2 от основния регламент, доколкото в обжалвания регламент е предвидено използването на неподходящ знаменател за изчисляване на размера на субсидията, и след това оплакването за нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент относно последиците от методологията, приложена от институциите върху процента на субсидията.
- 42 Жалбоподателите поддържат, на първо място, че член 7, параграфи 1 и 2 от основния регламент е нарушен поради използването от Съвета на неподходящ знаменател.
- 43 Съветът използвал неправилно оборота, представляващ всички продажби на жалбоподателите, като знаменател за изчисляването на субсидията. Жалбоподателите твърдят, че общият размер на субсидията, от която са се ползвали, е изразен неточно като процент от общия им оборот, не като резултат от изчисляването на размера на подлежащата на изравняване субсидия, получен за единица от съответния продукт, преобразуван след това в процент от цената CIF (стойност, застраховка и навло) на продавания в Съюза продукт.
- 44 Първо, следва да се напомни, че член 7, параграф 2 от основния регламент предвижда, че „[к]огато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или превозваните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията по подходящ начин към равнището на производството, продажбите или износа на съответните продукти през разследвания период“.
- 45 От разпоредбите на буква „б) Знаменател, използван за целите на разпределянето на размера на субсидията“, съдържаща се в раздел „Е. Разследван период за изчисляването на субсидията: съотнасяне срещу разпределяне“ от Насоките следва, че „[с]лед определяне на размера на

субсидията, който се отнася за разследвания период, този размер се разпределя съобразно със знаменател, който може да бъде обемът на продажбите или на износа на въпросния продукт, за да се получи размерът за единица“.

- 46 Оплакването на жалбоподателите следва да се разгледа с оглед на изложеното по-горе.
- 47 В съображение 369 от обжалвания регламент Съветът отхвърлил оплакването, което вече е било повдигнато от жалбоподателите в хода на разследването, като е подчертал следното:
- „[О]свен за една схема за субсидиране, за която е установено, че подлежи на изравняване, няма други схеми, които да зависят от реализирания износ, и чието ползване да е предоставяно в оглед на изработените, произведените, изнесените или транспортираните количества. Ето защо размерът на субсидията беше отнесен към общия оборот от продажбите на дружествата от групата на АРР в съответствие с член 7, параграф 2 от основния регламент, който гласи следното: „когато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или превозваните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията по подходящ начин към равнището на производството, продажбите или износа на съответните продукти през разследвания период“. Тъй като тази субсидия не е свързана с производство на какъвто и да е конкретен продукт или износ, общият оборот от продажбите на дружеството е най-подходящият знаменател. В тази връзка следва да се отбележи, че релевантният оборот беше определен на база, която гарантира, че той отразява възможно най-точно стойността на продажбите на продаваните продукти от страна на дружеството получател“.
- 48 От посоченото съображение е видно, че Съветът е взел предвид едно от разрешенията, предвидени в член 7, параграф 2 от основния регламент, а именно равнището на продажби на разглеждания продукт и е обосновал причината, поради която разпределянето на размера върху общия оборот на продажбите на предприятието, а не за единичен продукт, е било подходящо при обстоятелствата в случая.
- 49 Като поддържат, че не е подходящо да се разпредели стойността на субсидията върху общия оборот на продажбите на жалбоподателите, последните твърдят в действителност, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката.
- 50 Що се отнася до твърдяното задължение да се изчисли размерът на субсидията на единица, въз основа на член 7, параграф 1 от основния регламент, следва да се отбележи, че както правилно посочва Съветът, първо, нито една от разглежданите субсидии, подлежащи на изравняване, не е предоставена на единица. Второ, нито една от тези субсидии не е ограничена до съответния продукт. Трето, една-единствена от тези субсидии, които се отнася до GHS, е зависела от реализирания износ, в случая награда, връчена за принос в поддържането на растежа, с марж на субсидията от 0,05 %.
- 51 Ето защо следва да се приеме, че противно на твърдението на жалбоподателите, в случая не е било подходящо изчисляване на единица.
- 52 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че процентът *ad valorem* на изравнителното мито трябва да се изчислява въз основа на стойността CIF на износа на съответния продукт като знаменател, следва да се напомни, преди всичко, че разглежданите субсидии са предоставени на дружеството като цяло и не са се отнасяли до износа в Съюза, след това, че всички произвеждани от дружеството продукти са субсидирани по сходен начин, и накрая, че жалбоподателите не твърдят, че подлежащите на изравняване субсидии са зависели от реализирания износ или са били ограничени до съответния продукт.

- 53 Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите, в случая стойността CIF на износа на съответния продукт не е била подходящ знаменател.
- 54 Що се отнася до използването на оборота, жалбоподателите твърдят, на първо място, че не става въпрос за подходящ знаменател, като се има предвид, че този оборот е по принцип под стойността CIF, тъй като той не обхваща всички разходи за навло и застраховки, включени в цената CIF. Жалбоподателите добавят, че техният оборот относно експортните продажби е малък [поверително]¹.
- 55 В писмото си от 16 март 2011 г. Комисията обяснява, че не е използвала оборота относно експортните продажби на жалбоподателите, посочен във финансовите им документи, а общия оборот на жалбоподателите, включително коригирания оборот на износа, „така че оборотът да отразява общата стойност на продажбите на съответния продукт (а не размера на разходите за работа с материали на клиента)“.
- 56 Ето защо това оплакване трябва да се отхвърли.
- 57 На второ място, жалбоподателите поддържат, че приложената от Комисията методология е довела до изкуствено увеличаване на процента на субсидията, тъй като действителният оборот на жалбоподателите, [поверително] е под стойността CIF на изнасяните продукти. Според жалбоподателите става въпрос за нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент.
- 58 Съгласно член 15, параграф 1 от основния регламент размерът на изравнителното мито не трябва да надвишава общия размер на подлежащите на изравняване субсидии и следва да бъде по-малък от този размер, ако това по-ниско по размер мито е достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза, което отговаря на така нареченото правило на „по-ниското мито“.
- 59 При разследването жалбоподателите са предложили своя собствена методология. В производството пред Общия съд те възпроизвеждат доводите си в това отношение.
- 60 От съображение 369 от обжалвания регламент е видно, че „предложената [от жалбоподателите] методология се счита за непредставителна, тъй като при нея се смесват оборот и произведени единици само за разглеждания продукт, докато не се вземат под внимание единиците от други произведени продукти.“
- 61 В случая следва да се приеме, че жалбоподателите не отговарят на доводите на Съвета. В това отношение следва да се посочи, на първо място, че жалбоподателите не обсъждат довода на Съвета, че при техния метод се смесват данни за оборота и произведените единици. На второ място, те не оспорват, че при техния метод се смесват действителните пазарни цени (продажби на вътрешния пазар) и [поверително] (експортни продажби) при изчисляването на частта от оборота, която се отнася до съответния продукт. На трето място, те не обсъждат довода на Съвета, че в стадия на третия си етап методът предполага разпределяне на изкуствено намаления размер на субсидиите за експортните продажби на съответния продукт [поверително] само върху цените CIF, фактурирани от дружеството за продажбите, насочени към Съюза. На четвърто място, те не обсъждат довода, че субсидиите е трябвало да бъдат разпределени върху всички продажби, а не само върху продажбите на съответния продукт, както те поддържат, за да се разпределят справедливо върху продажбите им, тъй като субсидиите не са ограничени до съответния продукт.

1 — Заличени поверителни данни.

- 62 Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателите не са представили достатъчно доказателства, за да поставят под съмнение правдоподобността на преценките на фактите, възприети в обжалвания регламент относно знаменателя. Такива доказателства са необходими обаче, за да се установи, че институцията на Съюза е допуснала явна грешка в преценката на фактите, с която може да се обоснове отмяната на акт (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 10 март 2009 г. по дело *Aker Warnow Werft и Kvaerner/Комисия*, T-68/05, Сборник, стр. II-355, точка 42 и цитираната съдебна практика).
- 63 Тъй като жалбоподателите не са доказали, че Съветът е допуснал грешка при изчисляването на размера на подлежащата на изравняване субсидия, оплакването за нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент трябва да се отхвърли.
- 64 От всичко изложено по-горе следва, че настоящите оплаквания са неоснователни и че първото правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 6, буква г), на член 28 и на член 4 от основния регламент

- 65 Настоящото правно основание се състои от две части.
- 66 Първата част е изведена от нарушение на член 6, буква г) и на член 28 от основния регламент, доколкото Комисията е използвала данните от Тайван като референтно ниво на информация, за да установи дали предоставянето от Китай на права за ползване на земята е донесло полза на жалбоподателите.
- 67 Втората част е изведена от нарушение на член 4 от основния регламент, доколкото институциите на Съюза е трябвало да направят извода, че не е било налице никакво доказателство за специфичност на придобиването на права за ползване на земята.

По първата част относно използване на данните от Тайван като подходящо референтно ниво на информация

- 68 От съображения 260—262 от обжалвания регламент е видно, че съгласно член 6, буква г), подточка ii) от основния регламент Комисията е била длъжна да използва външно референтно ниво, като се има предвид, че в Китай не съществува истински пазар на земята, нито друго референтно ниво от частния сектор, по отношение на което да може да определи нормалните условия на пазара на въпросните права за ползване на земята.
- 69 В началото следва да се отбележи, че в случая жалбоподателите вече не оспорват използването от институциите на външно референтно ниво, за да установят дали предоставянето на права за ползване на земята е донесло полза на жалбоподателите. В становището си по документа на Комисията от 3 февруари 2011 г., съдържащ окончателна информация (наричан по-нататък „документът, съдържащ окончателна информация“), китайското правителство и жалбоподателите все още са поддържали, че съществува пазар на земята в Китай и че цените на земята в новия район Zhenjiang и в Suzhou (Китай) представляват подходящо референтно ниво на информация.
- 70 Възниква въпросът дали с възприемането на данните от Тайван като референтно ниво на информация Комисията е направила явно погрешен избор.
- 71 Следва да се напомни, че в сферата на мерките за търговска защита общностните институции разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (Решение на Общия съд от 5 юни 1996 г. по

дело NMB France и др./Комисия, T-162/94, Recueil, стр. II-427, точка 72, Решение на Общия съд от 29 януари 1998 г. по дело Sinochem/Съвет, T-97/95, Recueil, стр. II-85, точка 51 и Решение на Общия съд от 17 юли 1998 г. по дело Thai Bicycle/Съвет, T-118/96, Recueil, стр. II-2991, точка 32).

- 72 Изборът на референтната държава се вписва в рамките на правото на преценка, с което разполагат институциите при анализа на сложни икономически положения.
- 73 Упражняването на това право обаче не е освободено от съдебен контрол. Всъщност съгласно постоянната съдебна практика в рамките на този контрол съдът на Съюза проверява дали са спазени процесуалните правила, дали възприетите факти за извършване на оспорения избор са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти, както и дали не е налице злоупотреба с власт (Решение на Съда от 7 май 1987 г. по дело NTN Toyo Bearing и др./Съвет, 240/84, Recueil, стр. 1809, точка 19; вж. Решение по дело Thai Bicycle/Съвет, точка 71 по-горе, точка 33 и цитираната съдебна практика).
- 74 Що се отнася по-специално до избора на референтната държава, следва да се провери дали институциите на Съюза не са пропуснали да вземат предвид съществени обстоятелства, за да се установи дали избраната държава е подходяща и дали материалите по преписката са разгледани с цялата дължима грижа.
- 75 В случая жалбоподателите поддържат, на първо място, че институциите не са използвали най-доброто референтно ниво, с което са разполагали, а именно цената на терените в индийския щат Махараштра (Индия), а продажната цена на пълната собственост върху терен в Тайван (вж. съображения 356 и 357 от обжалвания регламент), която е неподходяща, що се отнася до цената на правата на ползване на земята в провинция Jiangsu през периода 1995—2000 г., период, през който БВП в провинция Jiangsu е бил равен на този в Африка на юг от Сахара и през който Тайван е отворена икономика.
- 76 Съветът счита, че в случая е без значение обстоятелството, че Тайван е отворена пазарна икономика, тъй като Комисията е длъжна да избере референтно ниво, което отразява нормалните условия на пазара, и както се посочва в съображение 356 от обжалвания регламент, „нормално [е] за държавата с непазарна икономика да изоставя спрямо тази с пазарна икономика от гледна точка на БВП“.
- 77 На второ, място жалбоподателите твърдят, че Комисията не е гарантирала съпоставимостта между провинция Jiangsu и Тайван, данните от които са избрани като референтно ниво на информация, тъй като, основавайки се на актуалното положение, е счела, че Тайван и провинция Jiangsu са сходни, докато щатът Махараштра бил по-малко развит. В това отношение жалбоподателите поддържат, че Комисията не е разгледала довода им, че подходящото референтно ниво за цената, дължима от тях за правата им за ползване на земята, трябва да отчита пазарните условия към момента на предоставянето им, а не актуалните пазарни условия на пазара, по-специално що се отнася до инфраструктурите и гъстотата на градското население. В подкрепа на доводите си жалбоподателите се позовават на доклад на апелативния орган при Световната търговска организация (СТО) от 18 май 2011 г. по случая „Европейските общности и определени държави членки — мерки, засягащи търговията с големи граждански въздухоплавателни средства“ (WT/DS316/AB/R) (наричан по-нататък „случаят CE-Airbus“).
- 78 Съветът твърди, че институциите на Съюза са оценили двата критерия, на които са се основавали жалбоподателите, за да предложат използването на щата Махараштра като външно референтно ниво, а именно гъстотата на населението и БВП, но е било видно, че щата Махараштра не е бил съпоставим с провинция Jiangsu.

- 79 Съветът счита, че твърдението на жалбоподателите, че в хода на разследването Комисията не е взела предвид пазарните условия към момента на предоставянето на субсидията, е напълно неоснователно, тъй като Комисията е използвала данните от Тайван като външно референтно ниво. Съветът напомня, най-напред, че Комисията не е могла да се довери само на финансовите данни, по-нататък, че БВП и гъстотата на населението не могат да бъдат единствените решаващи фактори, и накрая, че са взети предвид други фактори, като отдалечеността и липсата на общи характеристики между Индия и Китай.
- 80 Текстът на съответните съображения от обжалвания регламент, отнасящи се до Тайван, е следният:

„(356) [...] Комисията счита данните от Тайван [...] за подходящо външно референтно ниво поради цялата информация по случая, т.е. i) равнището на икономическо развитие и икономическата структура в Тайван и съответните китайски провинции, където оказалият съдействие производители износители са установени; ii) физическата близост на тези две китайски провинции с Тайван; iii) високата степен на развитие на инфраструктурата на Тайван и двете китайски провинции; iv) тесните икономически връзки и трансграничната търговия между Тайван и [Китай]; v) сходната гъстота на населението в засегнатите китайски провинции и Тайван; vi) сходството между вида на терените и операциите, използвани за конструиране на съответното референтно ниво в Тайван с тези в [Китай] и vii) общите демографски, езикови и културни характеристики в Тайван и [Китай]. Освен това провинции Jiangsu и Shandong са считани за най-важните провинции от гледна точка на преработващата промишленост в [Китай]. Въпреки че БВП на глава от населението на Тайван и двете китайски провинции не е еднакъв, този на двете китайски провинции нараства бързо през последните години, т.е. достига понастоящем този на Тайван.

Освен това данните от последно време показват, че [Китай] и Тайван имат сходни темпове на ръст на реалния БВП [...]. Важно е да се отбележи обаче, че точното сравнение между БВП на държава с непазарна икономика ([Китай]) и БВП на държава с добре функционираща пазарна икономика (Тайван) не е факт от решаващо значение, тъй като е нормално за държавата с непазарна икономика да изостава спрямо тази с пазарна икономика от гледна точка на БВП. Освен това много други фактори, например правилата в областта на планирането, екологичната политика, могат да окажат въздействие върху предлагането и търсенето на терени за промишлени цели. Действителният въпрос е какви биха били „съществуващите пазарни условия“ във връзка с правата за ползване на земя, ако [Китай] беше функционираща пазарна икономика; на базата на всички доказателства те биха били много сходни с тези в Тайван.

(357) Въз основа на цялата горепосочена информация се счита, че избраното референтно ниво отговаря на изискванията на Апелативния орган, формулирани в рамките на случая US — Softwood Lumber IV (пар. 103), а именно „избраното референтно ниво обаче трябва да има връзка или да се отнася, или да е свързано с пазарните условия в тази държава, и трябва да отразява цената, качеството, наличността, търгуемостта, транспорта и другите условия на закупуване или продажба, както се изисква съгласно член 14, буква г)“. Несъмнено всички условия в Тайван са свързани със съществуващите пазарни условия в двете китайски провинции. Терените са достъпни в зони със сходна гъстота, физическата близост на зоните гарантира, че качеството на терените е сходно, и фактът, че Тайван и двете китайски провинции имат еднакви език и култура, експортноориентирана икономика и важни сектори на преработващата промишленост потвърждават, че цените, търгуемостта и другите условия на закупуване или продажба на терени са тясно свързани“.

- 81 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват нито релеванността, нито точността на допълнителните фактори, които институциите са възприели в съображение 356 от обжалвания регламент, за да установят, че данните от Тайван са били подходящото референтно ниво.
- 82 Текстът на съображението от обжалвания регламент, отнасящо се до Индия, е следният:
- „(361) Както вече беше описано в съображение 359 по-горе, няма функциониращ пазар на земята в Китай. По тази причина не е целесъобразно да се използват сегашните китайски цени за ползване на земя като референтно ниво. Производителите износители базираха твърдението си, че цените на земята в Махаращра биха могли да бъдат използвани като референтно ниво на базата на сравнение на индийския щат Махаращра от гледна точка на БВП на глава от населението и гъстотата на населението с оглед на закупуването на права за ползване на земя. Както е разяснено по-горе, Комисията счита, че БВП на глава от населението и гъстотата на населението не могат да бъдат единствените решаващи фактори при избора на държава/регион за целите на използването на външно референтно ниво. При всяко положение методологията, използвана от оказалите съдействие производители износители, не отговаря на техните твърдения. През [разследвания период] Мумбай, столицата на [щата] Махаращра и далеч най-развитата зона на държавата, е имала доход на глава от населението от 2 675 USD [128 000 INR], което в действителност е по-малко от средната стойност за Китай от 3 529 USD [...], без да се вземат предвид БВП на глава от населението в силно развитите [провинции] Shandong и Jiangsu (съответно 5 255 USD и 6 550 USD). Що се отнася до гъстотата на населението, самò по себе си това не е решаващ фактор, но трябва да се отбележи, че тя е 314/km² в [щата] Махаращра, 736/km² в [провинция] Jiangsu и 600/km² в [провинция] Shandong, т.е. не е една и съща. Освен това други фактори, като липса на физическа близост и общи характеристики между Индия и Китай, доведоха до заключението, че референтното ниво в [щата] Махаращра няма връзка, нито се отнася, нито е свързано със съществуващите пазарни условия в Китай. По причините, разяснени в съображение 357, Комисията остана на становището си, че цените на земята в Тайван са наистина най-подходящото външно референтно ниво“.
- 83 От цитираното по-горе съображение е видно, че институциите на Съюза са разгледали задълбочено предложената алтернатива на избора на Тайван за референтна държава. Всъщност институциите на Съюза са разгледали БВП и гъстотата на населението в Индия, както са предложили жалбоподателите. Освен това институциите на Съюза са изложили убедително мотивите си да не възприемат Индия като референтна държава.
- 84 В това отношение трябва да се напомни обаче, че жалбоподателите са уточнили, че Комисията не е разгледала довода им, че подходящото референтно ниво за цената, дължима от тях за правата им за ползване на земята, трябва да отчита пазарните условия към момента на предоставянето им, а не актуалните пазарни условия пазара. В подкрепа на доводите си жалбоподателите се позовават на доклада на апелативния орган при СТО по случая SE-Airbus.
- 85 Първо, доводът на жалбоподателите за прилагане към настоящия случай на разрешението, възприето по случая SE-Airbus, не може да бъде приет. Следва да се отбележи, както правилно посочва Съветът, че случаят SE-Airbus не се е отнасял до избора на подходящото външно референтно ниво за установяване на размера на ползата за получателите.
- 86 Второ, следва да се отбележи, че жалбоподателите не твърдят, че липсата на разглеждане на довода им от Комисията ги е възпрепятствала да изложат надлежно гледната си точка и е засегнала правото им на защита.

87 Трето, твърдението, че Комисията е трябвало да вземе предвид пазарните условия в референтната държава към момента на предоставяне на правата за ползване на земята, в случая за периода от 1995 г. до 2000 г., а не актуалните условия към момента на разследването, не може да бъде прието.

88 Налага се изводът, че жалбоподателите оспорват по същество тълкуването от институциите на Съюза на понятието „преобладаващи условия“, съдържащо се в член 6, буква г) от основния регламент.

89 Съгласно член 6, буква г) от основния регламент:

„[...] Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от преобладаващите пазарни условия за въпросния продукт или услуга в държавата на предоставяне или покупка, включително цена, качество, наличност, възможности за маркетинг, транспортиране и други условия на покупката или продажбата.

Ако в държавата на предоставяне или покупка няма такива преобладаващи пазарни параметри и условия за въпросния продукт или услуга, които да могат да се използват като подходящи бази за сравнение, се прилагат следните правила:

[...]

ii) когато това е подходящо, се използват параметрите и условията, преобладаващи на пазара на друга държава или на световния пазар, които са достъпни за получателя“.

90 От текста на този член не е видно, че Комисията е трябвало да вземе предвид пазарните условия в референтната държава към момента на предоставяне на правата за ползване на земята, вместо актуалните условия.

91 Ето защо от всичко изложено по-горе следва, че оплакването за нарушение на член 6, буква г) от основния регламент трябва да бъде отхвърлено.

92 Относно твърдението за нарушение на член 28 от основния регламент, озаглавен „Липса на съдействие“, следва да се приеме, че оплакването очевидно не е подкрепено с доказателства. В точка 45 от жалбата жалбоподателите само твърдят, че „като в хода на разследването е избрала данните от Тайван за най-добро референтно ниво, Комисията не е гарантирала съпоставимостта [...] нарушавайки [по този начин] член 28 (използване на най-добрите налични данни)“.

93 Следва да се напомни, че съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 44, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд исквата молба или жалбата трябва да съдържа кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. Поради това жалбата трябва изрично да посочва в какво се състоят правните ѝ основания и следователно абстрактното им излагане не отговаря на изискванията на Процедурния правилник (Решение на Общия съд от 12 януари 1995 г. по дело Viho/Комисия, T-102/92, Recueil, стр. II-17, точка 68; Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Мо och Domsjö/Комисия, T-352/94, Recueil, стр. II-1989, точка 333 и Решение на Общия съд от 12 октомври 2011 г. по дело Association belge des consommateurs test-achats/Комисия, T-224/10, Сборник, стр. II-7177, точка 71). Доколкото жалбоподателите изобщо не са изяснили оплакването си за нарушение на член 28 от основния регламент, това оплакване трябва да се обяви за недопустимо.

- 94 За изчерпателност следва да се посочи, че член 28 от основния регламент позволява на институциите да използват наличните данни, без да ги задължава да използват най-добрите налични данни.
- 95 Ето защо първата част на второто правно основание следва да се отхвърли.

По втората част относно твърдението за липса на доказателство за специфичност

- 96 Жалбоподателите считат по същество, че не е налице никакво доказателство за специфичността на придобиването от самите тях на правата за ползване на земята, така че, като са стигнали до различен извод, институциите са допуснали явна грешка в преценката на фактите по случая и са нарушили член 4 от основния регламент.
- 97 Съображенията от обжалвания регламент относно специфичността на субсидията в областта на ползването на земята имат следния текст:

„(252) Беше поискано от [китайското правителство] да представи информация за критериите за допустимост с оглед на получаването на субсидията и данни за използването ѝ, за да се установи до каква степен достъпът до субсидията е ограничен до определени предприятия и дали е специфична по смисъла на член 4 от основния регламент. [Китайското правителство] не представи такава информация. С оглед на изискването на член 4, параграф 5 от основния регламент, съгласно което констатирането на специфичност „се обосновава ясно“ с помощта на преки доказателства, Комисията трябваше да базира констатациите си на наличните факти в съответствие с член 28 от основния регламент. Член 28, параграф 6 гласи: „Ако дадена заинтересована страна не оказва или оказва само частично съдействие, като по този начин се отказва достъп до съответната информация, резултатът може да е по-малко благоприятен за страната, отколкото ако тя оказва съдействие“. Разгледаните факти включват следното:

- (253) доказателството за специфичност, представено от жалбоподателите;
- (254) констатациите (вж. съображения 77 и 78), че специфичните субсидии са предоставяни на хартиената промишленост чрез специален секторен план, а именно „План за хартиената промишленост“. В тази връзка трябва да се отбележи, че в членове 7—11 от посочения план са установени конкретни правила за териториалното разпределение на сектора, като се уточняват какви подотрасли от хартиената промишленост трябва се развиват в отделните географски региони на страната;
- (255) доказателството (вж. съображение 76), че хартиената промишленост е „насърчаван сектор“ (Решение № 40);
- (256) констатациите (вж. съображения 260—262), че няма функциониращ пазар на земята в Китай;
- (257) констатациите на оказалите съдействие производители износители, потвърдени от паралелното антидъмпингово разследване, според които терените са им били предоставени с оглед на техните проекти в областта на хартиената промишленост [...]
- (258) Въз основа на предходното и при липсата на каквото и да е съдействие от [китайското правителство], според наличните доказателства субсидиите, отпуснати на дружествата от хартиената промишленост, като цяло не са били общодостъпни и поради това са специфични по смисъла на член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент. Предвид

на липсата на съдействие от страна на [китайското правителство] няма нищо, което да подсказва, че допустимостта за субсидията се основава на обективни критерии и условия по смисъла на член 4, параграф 2, буква б) от основния регламент.

(259) По тази причина субсидията следва да се счита за подлежаща на изравняване“.

- 98 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват изводите, съдържащи се в съображения 252—259 от обжалвания регламент, въз основа на които институциите са стигнали до извода, че предоставените от китайското правителство права за използване на земята са специфични.
- 99 Жалбоподателите само отбелязват, че правата за ползване на земята са „на разположение на всички дружества в Китай, без разграничение, [...] тъй като продажбата [на тези права] не е насочена от правна страна и на практика към предоставянето на предимство на предприятие, производител или на група от предприятия или от производители“ и че те „се продават винаги на предложилия най-висока цена или, когато няма достатъчно оференти или офертите са прекалено ниски, не се извършва продажба“.
- 100 Тези бележки не могат да опровергават изводите на институциите на Съюза.
- 101 Жалбоподателите поддържат, че доказателствата, които са представили на Комисията в хода на разследването, потвърждават, че „в Китай съществува една единна система, уреждаща покупко-продажбата на права на ползване на земята, обхващаща цялата територия на Китай, и че всички продажби се извършват по недискриминационни процедури за възлагане на обществени поръчки, тръжни процедури или процедури за вписване в списъци“.
- 102 От друга страна жалбоподателите считат, че са представили всички доказателства за покупко-продажбата на правата на ползване на земята в Китай, а именно за механизмите, уреждащи ползването на земята, и за правилата за определяне на стойността при продажба.
- 103 Тъй като жалбоподателите излагат доводите си само чрез приложения, тези доводи следва да се обявят за недопустими съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник. Всъщност следва да се напомни в това отношение, че ако съдържанието на жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложения към нея доказателства, общото препращане към други документи, дори и приложения към жалбата, не може да компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които трябва да се съдържат в жалбата (Определение на Общия съд от 21 май 1999 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 49).
- 104 Жалбоподателите твърдят, че разглеждането от Съвета на специфичността на субсидията не отговаря на действащите норми в областта на разглеждането и мотивирането, тъй като Комисията е основала преценката си на мотива, че китайското правителство не е представило информация относно критериите за получаване на субсидията и за използването ѝ (вж. съображение 252 от обжалвания регламент), без да идентифицира обаче вида информация, която не е била представена.
- 105 Този довод не може да бъде приет, тъй като съображение 248 от обжалвания регламент, което възпроизвежда точка 226 от документа, съдържащ окончателна информация, описва поисканите от Китай доказателствата, които Комисията не е получила.

106 Всъщност съгласно посоченото съображение:

„Според жалбата [китайското правителство] е предоставило права за ползване на земя на оказалите съдействие износители при занижени цени. В отговор на това [китайското правителство] съобщи текста на разпоредбите от Закона за управление на земята и разпоредбите за предоставянето на права за ползване на държавна земя за целите на строителството чрез обществени поръчки, търгове и котиране на съответните права, № 39 от 28 септември 2007 г. [Китайското правителство] отказа да представи каквито и да е данни във връзка с действителните цени за правата за ползване на земя, с минималните референтни цени на земята (за които то твърдеше, че съществуват), с начина за оценка на минималните референтни цени на земята, както и с методологията, която държавата следва при отчуждаването на земя от предишни ползватели“.

107 Съображение 252 от обжалвания регламент има стойността на извод по отношение на разпоредбите от обжалвания регламент, озаглавени „Предоставяне на права за ползване на земя“, поради което не е необходимо в него да се съдържа описание на вида информация, която китайското правителство не е представило.

108 Жалбоподателите поддържат, че разследването не е могло да докаже, че положението в новия район Zhenjiang и в индустриалния парк Suzhou е било различно от съществуващото извън тези зони, що се отнася до предоставянето и стойността на правата на ползване на земята.

109 В това отношение следва да се отбележи, че както правилно посочва Съветът, е без значение становището относно регионалната специфичност, тъй като институциите на Съюза не са направили извод, че предоставянето на права на ползване на земята е било специфично за тези райони.

110 От всичко изложено по-горе следва, че втората част на настоящото правно основание следва да се отхвърли.

111 Ето защо второто правно основание следва да се отхвърли изцяло.

По третото правно основание, изведено от нарушение на член 4 от основния регламент

112 В съображение 125 от обжалвания регламент Съветът установява:

„Схемата [за освобождаване от данък върху доходите от дивиденди, изплащани на местни предприятия,] е от интерес за местните предприятия в Китай, които са акционери в други местни предприятия в Китай. Първите имат право на освобождаване от данък върху доходите от определени видове дивиденди, изплащани от вторите“.

113 От съображение 127 от обжалвания регламент е видно, че „[с]хемата предвижда ползи за всички местни предприятия в Китай, които са акционери в други местни предприятия в Китай“.

114 Съгласно съображение 129 от обжалвания регламент:

„В отчета за данъците върху доходите на оказалия съдействие производител износител е записана сума, освободена от данък върху доходите. Тази сума е описана като „Дивиденди, бонуси и други доходи от дялови инвестиции“ на допустимите местни лица и предприятия в съответствие с условията, определени в Допълнение 5 към Декларацията за данъците върху доходите (Годишен отчет относно данъчните преференции). Съответните дружества не са заплатили данък върху доходите за тези суми“.

- 115 На първо място, Съветът е счел, че тази схема е специфична по смисъла на член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент, тъй като „самите правни разпоредби, които уреждат дейността на предоставящия субсидията орган, ограничават достъпа до тази схема до предприятия, установени в Китай, които получават доходи от дивиденди от други установени в Китай предприятия, за разлика от предприятията, които инвестират в чуждестранни предприятия“ (вж. съображение 132 от обжалвания регламент).
- 116 На второ място, в съображение 133 от обжалвания регламент Съветът приема:
- „[Т]ъй като всички гореописани схеми за данъчно облагане по Глава 4 от Закона за облагането на доходите на предприятията в [Китай] са предвидени само за важни сектори и проекти, подкрепяни или насърчавани от държавата съгласно посоченото в член 25, тази схема е специфична и поради факта, че е достъпна само за някои предприятия и промишлени сектори, определени като насърчавани, като например сектора за производство на хартия с покритие. В действителност, съгласно разбиранията на Комисията, в своето Решение № 40 (член 14) и в Каталога с ръководни насоки в областта на промишленото реструктуриране Държавният съвет определя принципите и класификацията, въз основа на които дадено предприятие се счита за насърчавано. Освен това в този случай липсват обективни критерии за ограничаване на достъпа до субсидията, както и доказателства, въз основа на които да може да се заключи, че правото на получаване на субсидията възниква автоматично в съответствие с член 4, параграф 2, буква б) от основния регламент. В действителност, въпреки че по време на посещението в помещенията на производителите износители беше събрано известно количество информация за съществуващи административни норми, липсата на съдействие от страна на властите на [китайското правителство] не позволява да се направи оценка относно наличието на такива обективни критерии“.
- 117 В случая жалбоподателите поддържат, на първо място, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че разглежданата китайска схема на данъчно облагане е специфична, тъй като компетентният орган е ограничил достъпа до нея до установените в Китай предприятия, получаващи дивиденди от други установени в Китай предприятия, за разлика от предприятията, които инвестират в чуждестранни дружества.
- 118 Налага се изводът, че жалбоподателите смятат, че институциите са допуснали явна грешка в преценката при прилагането на член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент, който предвижда, че „субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, изрично ограничават достъпа до субсидията до определени предприятия“.
- 119 В това отношение жалбоподателите твърдят, че данъчната схема позволява да се избегне двойното данъчно облагане в Китай, тъй като получаваните от местно дружество дивиденди, в случай че са изплащани от местно дружество, което също подлежи на данъчно облагане в Китай, могат да се приспадат от облагаемите доходи. За разлика от това, ако дивидентите произтичат от чуждестранни инвестиции, които не подлежат на данъчно облагане в Китай, тези дивиденди не могат да се приспадат от облагаемите доходи.
- 120 За информация следва да се напомни, че в съображение 338 от обжалвания регламент Съветът е посочил, че „[в] отговор на твърдението, че този [данъчен] стимул[, който води до отказ от публични вземания,] цели избягване на двойното данъчно облагане, се отбелязва, че макар Споразумението [за субсидиите и изравнителните мерки (СИМ)] да не ограничава възможността за членовете на СТО да приемат мерки за избягване на двойното данъчно облагане (вж. Споразумението [СИМ], приложение I, бел. под линия 59), разпоредбата представлява „защита чрез доказване на оборващи обвинения обстоятелства“ и не бяха представени конкретни доказателства в подкрепа на твърдението, че например дивидентите от

местни и чуждестранни предприятия са третираны по различен начин поради правни задължения, които [Китай] е поел[...] съгласно съответни двустранни споразумения с трети държави за избягване на двойното данъчно облагане“.

- 121 В случая следва да се отбележи, както правилно посочва Съветът, че в рамките на настоящото обжалване жалбоподателите изобщо не представят писмено доказателство или коментар в подкрепа на твърдението си, че „целта на [разглежданата] данъчна схема е да се избегне двойното данъчно облагане в Китай“.
- 122 Ето защо това твърдение следва да се обяви за недопустимо съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник.
- 123 За изчерпателност следва да се отбележи, че член 26 от китайския Закон за облагането на доходите на предприятията (наричан по-нататък „ЗОДП“) се намира в глава 4 на посочения закон, отнасяща се до преференциалното данъчно третиране. Ако целта на разглежданата данъчна схема е „да се избегне двойното данъчно облагане“, както твърдят жалбоподателите, все пак е странно, че член 26 от ЗОДП не се намира в друга глава на посочения закон.
- 124 На второ място, жалбоподателите поддържат, че Съветът не е дал никакво обяснение за причината, поради която е стигнал до извода, че всички схеми по глава 4 на ЗОДП са запазени за насърчавани сектори. Те добавят, че член 26 ЗОДП в действителност не изключва сектори от разглежданото освобождаване и че член 25 от посочения закон е неотносим към случая.
- 125 Съветът, поддържан от Комисията, твърди, че в жалбата си жалбоподателите не представят никакво обяснение за причината, поради която член 26 от ЗОДП не трябва да се тълкува с оглед на член 25 от ЗОДП, а само препращат към обясненията, дадени на Комисията в хода на разследването.
- 126 В това отношение следва да се приеме за установено, че в репликата си жалбоподателите считат, че институциите са допуснали грешка при тълкуването на членове 25 и 26 от ЗОДП. Според тях обстоятелството, че и двата члена се съдържат в една и съща глава, а именно глава 4, озаглавена „Преференциално данъчно третиране“, не означава, че границите, приложими към преференциалната схема на данъка върху дохода по силата на член 25 от ЗОДП, се прилагат и към освобождаването, предвидено в член 26 от посочения закон. В съдебното заседание те уточняват, че член 25 от ЗОДП не служи като „чадър“ в горепосочената глава 4 и че поради това членове 25 и 26 от ЗОДП трябва да се тълкуват самостоятелно. Според тях, противно на твърдението на Съвета, не става въпрос за нов довод, а за допълване на съществуващ довод.
- 127 Следва да се приеме, че жалбоподателите само препращат към обясненията, дадени на Комисията в хода на разследването, и изобщо не представят доказателства в подкрепа на доводите си.
- 128 В репликата си жалбоподателите посочват и че в съображение 133 от обжалвания регламент се възприема тълкуване на член 26 на ЗОДП, основаващо се само на твърдението, че китайските органи не са оказали сътрудничество (последно изречение от съображение 133).
- 129 Предвид всичко изложено по-горе следва да се разгледа направения от институциите на Съюза анализ на връзката между членове 25 и 26 от ЗОДП, за да се прецени дали са тълкували неправилно член 26 от ЗОДП, който е в основата на твърдяната липса на сътрудничество от китайските власти.
- 130 Член 25 от ЗОДП предвижда, че „[с]е налага преференциален данък върху доходите по отношение на важни сектори и проекти, чието развитие се подкрепя и насърчава от държавата“.

131 Текстът на член 26 от ЗОДП е следният:

„Освобождават се от данък следните доходи:

[...]

2) Дивиденди, бонуси и други доходи от дялови инвестиции на отговарящите на изискванията местни лица и предприятия“.

132 Съгласно възпроизведената в съображение 133 от обжалвания регламент точка 111 от документа, съдържащ окончателна информация, Комисията е изложила своя анализ за връзката между членове 25 и 26 от ЗОДП както следва:

„В допълнение, тъй като всички гореописани схеми за данъчно облагане по Глава 4 от Закона за облагането на доходите на предприятията в [Китай] са предвидени само за важни сектори и проекти, подкрепяни или насърчавани от държавата съгласно посоченото в член 25, тази схема е специфична и поради факта, че е достъпна само за някои предприятия и промишлени сектори, определени като насърчавани, като например сектора за производство на хартия с покритие. В действителност, съгласно разбиранията на Комисията, в своето Решение № 40 (член 14) и в Каталога с ръководни насоки в областта на промишленото реструктуриране Държавният съвет определя принципите и класификацията, въз основа на които дадено предприятие се счита за насърчавано. Освен това в този случай липсват обективни критерии за ограничаване на достъпа до субсидията, както и доказателства, въз основа на които да може да се заключи, че правото на получаване на субсидията възниква автоматично в съответствие с член 4, параграф 2, буква б) от основния регламент. В действителност, въпреки че по време на посещението в помещенията на производителите износители беше събрано известно количество информация за съществуващи административни норми, липсата на съдействие от страна на [китайското правителство] не позволява да се направи оценка относно наличието на такива обективни критерии“.

133 От възпроизведената в съображение 131 от обжалвания регламент точка 109 от документа, съдържащ окончателна информация, е видно, че китайското правителство не е представило информация относно обективните критерии за допустимост:

„Беше поискано от [китайското правителство] да представи информация за критериите за допустимост за получаването на субсидията и за използването ѝ, за да се установи до каква степен достъпът до субсидията е ограничен до определени предприятия и дали е специфична по смисъла на член 4 от основния регламент. [Китайското правителство] не представи такава информация. С оглед на изискването на член 4, параграф 5 от основния регламент, че констатирането на специфичност „се обосновава ясно“ с помощта на преки доказателства, Комисията трябваше да базира констатациите си на наличните факти [...] в съответствие с член 28 от основния регламент“.

134 Становището на китайското правителство от 3 март 2011 г. по документа, съдържащ окончателна информация, е възпроизведено в съображение 339 от обжалвания регламент:

„Беше изтъкнато също така, че схемата няма никаква връзка с предприятията и секторите, категоризирани като насърчавани, а по определение се прилага към всички местни дружества. [Китайското правителство] изтъкна също така, че в член 2, параграф 2 от Споразумението СИМ е предвидено, че определянето на общо приложими данъчни ставки не се счита за специфична субсидия. Ето защо беше изтъкнато, че критериите за допустимост за тази схема са обективни и подробно определени и че допустимостта е автоматична, поради което схемата не може да се счита за специфична съгласно разпоредбите на член 2, параграф 1, буква б) от Споразумението СИМ и член 4, параграф 2, буква б) от основния регламент“.

135 При липсата на положителни доказателства в подкрепа на твърденията, направени в становището от 3 март 2011 г., в съображение 340 от обжалвания регламент институциите на Съюза са решили въпроса относно специфичността на схемата на субсидии, както следва:

„Тези твърдения трябваше да бъдат отхвърлени. В тази връзка се припомня, че правните разпоредби, уреждащи тази схема, попадат в глава 4 „Преференциално данъчно третиране“ на Закона за облагането на доходите на предприятията, в която са предвидени специфични данъчни стимули за важни сектори и проекти, подкрепяни или насърчавани от държавата. Както е разяснено по-горе, при тези условия ползите по тази програма са специфични по смисъла на член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент. При разследването не се установиха обективни критерии, които да ограничават допустимостта, нито убедителни доказателства с оглед на заключението, че допустимостта е автоматична. Във връзка с твърдението за разпоредбите на член 2, параграф 2 от Споразумението СИМ се отбелязва, че тази схема не касае определянето на общо приложима данъчна ставка, а освобождаването от данъчно облагане на определен вид приходи на даден вид дружества“.

136 Следва да се напомни, че жалбоподателите е следвало да представят доказателства а contrario. От становището им по документа, съдържащ окончателна информация, е видно обаче, че жалбоподателите не са били в състояние да представят доказателства, за да поставят под съмнение правдоподобността на преценките на фактите, възприети в обжалвания регламент.

137 В точка 2.3 от становището си по документа, съдържащ окончателна информация, жалбоподателите посочват следните обстоятелства:

„Изобщо не съществува [...] конкретно и неопровержимо доказателство за връзка между разглежданата схема на данъчно облагане и член 25, според която освобождаването от облагане на дивидентите, изплащани от местни предприятия, да се предоставя изключително за насърчавани програми. Тъкмо напротив, от текста на посочените по-горе разпоредби от Закона за облагането на доходите на предприятията е видно, че разглежданата схема се прилага общо и без разграничение в цял Китай въз основа на обективни критерии, а именно произхода на дивидентите. Следователно Комисията е квалифицирала неправилно тази схема като специфична“.

138 От всичко изложено по-горе е видно, че жалбоподателите не са представили достатъчно доказателства, за да поставят под съмнение правдоподобността на преценките на фактите, възприети в обжалвания регламент относно връзката между членове 25 и 26 от ЗОДП. При това положение, тъй като институциите на Съюза изобщо не са допуснали грешка в преценката при прилагането на член 4 от основния регламент, това оплакване следва да се отхвърли.

139 От всичко изложено по-горе следва, че третото правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 3 от основния регламент

140 Жалбоподателите поддържат, че с оглед на възприетото тълкуване на член 7, параграф 3 от основния регламент институциите на Съюза са допуснали по-същество явна грешка в преценката, като са приели, че нормалният амортизационен срок на засегнатата промишленост е 15 години, тъй като не са използвали амортизационния срок, съдържащ се в счетоводните документи на жалбоподателите и не е имало причина да търсят други източници за установяване на този срок, като се позовават на приложимия за промишлеността на Съюза амортизационен срок.

- 141 В това отношение жалбоподателите отбелязват, че постоянната практика на Комисията е да изчислява амортизационния срок в съответната промишленост въз основа на амортизационния срок, използван от засегнатите износители, а не като се позовава на практиката на други заинтересовани лица.
- 142 Така жалбоподателите твърдят, че нормалният амортизационен срок в съответната промишленост е трябвало да бъде определен на [поверително] години, според средна аритметична величина, и на [поверително] години, според средна претеглена величина. Жалбоподателите оспорват установяването на средна величина между амортизационния срок в Китай и този, който е прилаган от производителите в Съюза или в промишлеността на Съюза.
- 143 От друга страна, в писмената си защита жалбоподателите посочват, че Съветът е дал обяснение, различно от даденото от Комисията в хода на разследването, и че поради това е трудно да се определи референтната величина, която е взета предвид за изчисляването на амортизационния срок.
- 144 Съветът поддържа, че за да изчисли приложимия за хартиената промишленост амортизационен срок Комисията е използвала средната аритметична величина на амортизационните срокове, посочени от производителите, които са оказали сътрудничество при разследването, и от производителите от Съюза, резултатът от което бил 15 години (вж. съображение 344 от обжалвания регламент).
- 145 Съветът твърди, че жалбоподателите само възпроизвеждат доводите, изложени в хода на разследването, че не са посочили амортизационен срок от [поверително] години, а срок от [поверително] до [поверително] години, и че не са доказали, че институциите на Съюза са следвали постоянна практика през предходните години, от което, освен това, не се поражда правно задължение да се оценяват по същия начин всички бъдещи случаи.
- 146 Следва да се отбележи, че жалбоподателите оспорват базата на изчисляване на амортизационния срок, от една страна, и резултата от изчисляването, от друга страна.
- 147 Първо, що се отнася до базата на изчисляване на амортизационния срок, следва да се напомни, че член 7, параграф 3 от основния регламент предвижда:
- „Когато субсидията може да бъде свързана с настоящо или бъдещо придобиване на дълготрайни активи, размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез разпределянето и за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в засегнатата индустрия“.
- 148 От тази разпоредба следва, че амортизационният срок на активите се установява за съответното производство, а именно производството на фина хартия с покритие, което не може да бъде представено единствено от жалбоподателите.
- 149 Както е видно от съображение 344 от обжалвания регламент:
- „Амортизационният срок, деклариран от АРР, е определен за счетоводни и финансови цели. Други оказали съдействие производители износители и промишлеността на Съюза декларираха други амортизационни срокове. По тази причина в съответствие със своята обичайна практика и с член 7, параграф 3 от основния регламент Комисията използва 15-годишен период като полезен срок на ползване за целите на това изчисление, който се счита за „нормален“ амортизационен срок в съответния сектор“.

- 150 В това отношение обстоятелството, че институциите са взели предвид промишлеността на Съюза, както и оказаните сътрудничество производители износители, не може да се квалифицира като явна грешка в преценката на институциите на Съюза.
- 151 Следва да се приеме, че ако институциите на Съюза трябваше да изчисляват нормалния амортизационен срок само въз основа на предоставената от жалбоподателите счетоводна или финансова информация, това щеше да доведе до по-голям срок в сравнение с реалния, последицата от което щеше да бъде намаляване на размера на субсидията.
- 152 По отношение на практиката на Комисията при вземане на решения, която изтъкват жалбоподателите в подкрепа на доводите си, следва да се припомни, че тя не служи като правна рамка за определянето на нормалния амортизационен срок, тъй като в областта на мерките за търговска защита Комисията разполага с широко право на преценка, при упражняването на което не е обвързана от предишните си преценки.
- 153 Следва да се подчертае обаче, че Комисията е длъжна да спазва общите принципи на правото, сред които е принципът на равно третиране, съгласно който тя не трябва да третира по различен начин сходни положения или еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. по аналогия Решение на Съда от 28 юни 1990 г. по дело *Noche*, C-174/89, *Recueil*, стр. I-2681, точка 25 и цитираната съдебна практика).
- 154 От разглеждането на представените от жалбоподателите примери следва, че Комисията е могла да изчисли размера на нормалния амортизационен срок по различни начини. В случая, довел до приемането на Регламент (ЕО) № 1599/1999 на Съвета от 12 юли 1999 г. за налагане на окончателно изравнително мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на телове от неръждаеми стомани с диаметър, равен или по-голям от един милиметър с произход от Индия, и за прекратяване процедурата относно вноса на телове от неръждаеми стомани с диаметър, равен или по-голям от един милиметър с произход от Република Корея (ОВ L 189, стр. 1), Комисията е изчислила нормалния амортизационен срок въз основа на всички оказали сътрудничество индийски производители износители (съображение 25). В случая, довел до приемането на Решение № 842/2002/ЕОВС на Комисията от 21 май 2002 г. за изменение на Решение № 284/2000/ЕОВС за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирана стомана с широчина от 600 милиметра или повече, неплакирани нито покрити, на рулони, само горещовалцовани, с произход, наред с други, от Индия и за приемане на гаранция (ОВ L 134, стр. 18), Комисията е изчислила нормалния амортизационен срок въз основа сектора на производство на съответния продукт (съображение 23). Накрая, в случая, довел до приемането на Регламент (ЕО) № 713/2005 на Съвета от 10 май 2005 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои антибиотици с широк спектър на действие с произход от Индия (ОВ L 121, стр. 1), нормалният амортизационен срок е изчислен въз основа на сектора на антибиотиците (съображение 105).
- 155 В Решение 90/266/ЕИО на Комисията от 13 юни 1990 г. за приемане на гаранция, дадена от тайландското правителство във връзка с процедура срещу субсидиране относно вноса на сачмени лагери, чийто най-голям диаметър не надвишава 30 милиметра, с произход от Тайланд (ОВ L 152, стр. 59), дадено от Съвета като пример, Комисията е отхвърлила посочения от тайландските производители амортизационен срок и е предпочела да се основава на амортизационния срок, посочен от производителите от Съюза (съображение 43).
- 156 От изложеното по-горе следва, че в действителност практиката на Комисията се състои в изчисляването на нормалния амортизационен срок въз основа на различни референтни данни, а не само на базата на представените от жалбоподателите сведения. При тези обстоятелства институциите на Съюза не са допуснали грешка при прилагане на правото, като са взели предвид промишлеността на Съюза.

- 157 Второ, що се отнася до резултата от изчисляването на амортизационния срок на разглежданите активи, от съображение 344 от обжалвания регламент е видно, че нормалният амортизационен срок е определен на 15 години.
- 158 Налага се обаче изводът, че жалбоподателите не представят никакво обяснение в подкрепа на довода си, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при изчисляването на нормалния амортизационен срок на разглежданите активи.
- 159 Всъщност жалбоподателите само твърдят, че институциите на Съюза са допуснали явна грешка в преценката, тъй като са определили нормалния амортизационен срок на 15 години.
- 160 Във всички случаи следва да се приеме, на първо място, че този довод почива на погрешно разбиране, тъй като при изчисляването на амортизационния срок на разглежданите активи, а именно машини и оборудване, Комисията е взела предвид другите оказали сътрудничество производители износители, както и промишлеността на Съюза.
- 161 По-нататък, следва да се посочи, че Комисията разполага с широко право на преценка при избора на начина на изчисляване, за да определи нормалния амортизационен срок на 15 години, който в случая съответства на средна аритметична величина.
- 162 Следва да се уточни, че средната аритметична величина е изчислена въз основа на броя единици, умножен по амортизационния срок, и полученото е разделено на общия брой единици.
- 163 Както отбелязва Съветът за машините и оборудването си жалбоподателите са посочили амортизационни срокове съответно от [поверително] и [поверително] години за GHS и [поверително] години за GE.
- 164 За сравнение друг производител износител, оказал сътрудничество при разследването, е посочил амортизационен срок от 10 и 20 години.
- 165 Съветът отбелязва също така правилно, че промишлеността на Съюза сочи амортизационни срокове от 10 до 20 години, що се отнася до машините.
- 166 Така от изложеното по-горе следва, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е определила нормалния амортизационен срок на 15 години, т.е. като срок над средната аритметична величина.
- 167 Накрая, доводът на жалбоподателите, че нормалният амортизационен срок е трябвало да бъде определен на [поверително] години, според средна аритметична величина, и на [поверително] години, според средна претеглена величина, е неправилен.
- 168 Всъщност амортизационният срок не може да достигне [поверително] или [поверително] години, при положение че, от една страна, институциите на Съюза са взели предвид промишлеността на Съюза, която въз основа на представената в хода на разследването информация сочи нормален амортизационен срок от 10 до 20 години, и от друга страна, сумата на посочените от жалбоподателите амортизационни срокове за машините и за оборудването е под срока, който те изтъкват, независимо дали този срок се изчислява въз основа на средна аритметична или средна претеглена величина.
- 169 Следователно институциите не са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че нормалният амортизационен срок трябва да се определи на 15 години.
- 170 Ето защо четвъртото правно основание следва да се отхвърли изцяло.

По петото правно основание, изведено от нарушение на член 6, буква б) от основния регламент

- 171 Жалбоподателите поддържат, че институциите на Съюза са нарушили член 6, буква б) от основния регламент и са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че жалбоподателите са се ползвали от преференциални заеми, тъй като е трябвало да сравнят лихвените проценти, прилагани от държавните банки, с тези, които жалбоподателите биха получили на пазара. В това отношение жалбоподателите считат, че институциите на Съюза не са проверили дали жалбоподателите са се ползвали от някаква гаранция или от подкрепа от държавата при по-благоприятни условия от тези на пазара.
- 172 Жалбоподателите твърдят, че институциите на Съюза произволно са възприели по отношение на тях рейтинг ВВ, като са използвали индекса на агенцията за кредитен рейтинг Bloomberg, вместо рейтинга А1, който им е даден от агенция Moody's. В това отношение жалбоподателите считат, че обстоятелството, че са имали безупречна платежоспособност, им е позволило да получат финансиране от китайски банки при благоприятни лихвени проценти.
- 173 Съветът поддържа, че повечето големи китайски банки са държавни и че те не могат да определят свободно лихвените проценти, които прилагат. Поради това те не извършват анализ на системния риск и лихвените проценти, които износителите могат да получат на китайския пазар, не могат да съставляват валидни референтни проценти за изчисляването на размера на субсидиите, предоставени на производителите износители посредством тези преференциални заеми.
- 174 Съветът отбелязва, че институциите на Съюза са счели за разумно да използват подходящ референтен процент, като приложат с изменения китайските лихвени проценти, но не са могли да прибягнат до този метод, тъй като не им е изпратена информацията относно политиката на китайските банки за отпускане на заеми и за условията за предоставяне на заеми на производителите износители.
- 175 Съветът твърди, че институциите на Съюза са приложили индекса на агенция Bloomberg, като са взели предвид лихвения процент, който е можел да бъде предоставен на жалбоподателите при липсата на преференциално третиране, докато агенция Moody's е изготвила рейтинга си, като е взела предвид политическата подкрепа на държавните органи.
- 176 В началото следва да се напомни, че член 6, буква б) от основния регламент гласи:

„По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

[...]

- а) счита се, че заем от правителството не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности“.
- 177 Член 28, параграф 1, първа алинея от основния регламент гласи:

„Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, може да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, въз основа на наличните факти“.

- 178 В това отношение следва да се отбележи, че китайското правителство е представило ограничени сведения за дяловото участие и собствеността на банките в Китай, докато китайският финансов пазар се характеризира с висока степен на държавна намеса, тъй като по-голямата част от големите банки са държавни (вж. съображение 84 от обжалвания регламент).
- 179 Всъщност китайското правителство само е препратило към годишните доклади на китайските банки, които не са достатъчно подробни за разследването на Комисията.
- 180 Във връзка с това следва да се посочи, че китайското правителство изобщо не е представило поисканата от Комисията информация относно структурата на държавния контрол в китайските банки (стратегически и други банки) и обслужването на държавни политики или интереси във връзка с хартиената промишленост (вж. съображение 85, първа и трета алинея от обжалвания регламент).
- 181 Следва да се приеме за установено също, че китайското правителство изобщо не е представило поисканите от Комисията обяснения и доказателства за заемите, отпуснати от търговските банки, независимо дали става въпрос за преференциални заеми или за други специфични заеми (вж. съображение 87, втора алинея от обжалвания регламент).
- 182 Трябва да се посочи, че китайското правителство не е представило никакви данни за китайската банкова система (вж. съображение 88 от обжалвания регламент).
- 183 От друга страна, следва да се отбележи, че китайското правителство, както и оказалите сътрудничество производители износители, не са представили данни за кредитните политики на китайските банки и за начина, по който се отпускат заеми на производителите износители (вж. съображение 99 от обжалвания регламент).
- 184 Следва да се посочи, че жалбоподателите не оспорват изложеното по-горе.
- 185 Жалбоподателите не оспорват и факта, че китайските банки не могат да определят свободно лихвените проценти и че не извършват анализ на системния риск на техния финансов пазар.
- 186 Всъщност те само посочват, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, тъй като не са сравнили лихвените проценти, прилагани от държавните банки, с тези, които жалбоподателите биха получили на пазара.
- 187 От изложеното по-горе следва обаче, че в хода на разследването Комисията е основала преценката си на наличните данни, а именно на годишните доклади на китайските банки, на проучване от 2006 г. на банковия сектор в Китай, извършено от Deutsche Bank, и на няколко сведения, предоставени от китайското правителство, от китайските банки или от оказалите сътрудничество производители износители.
- 188 Ето защо следва да се направи изводът, че институциите на Съюза не са допуснали явна грешка в преценката относно наличието на полза във връзка с отпуснатите от китайските банки заеми, тъй като посочените банки са под държавен контрол и имат властнически правомощия (вж. съображение 85 от обжалвания регламент) и китайското правителство контролира варирането на лихвените проценти чрез специфични правила (вж. съображение 87 от обжалвания регламент).
- 189 Съгласно съображение 89 от обжалвания регламент:

„[...] Комисията прави заключението, че във финансовия пазар в Китай е налице изкривяване поради държавна намеса, както и тенденция към съобразяване на лихвените проценти, определяни от частните банки и другите финансови институции, с лихвените проценти на

правителството. Следователно лихвените проценти, определяни от частните банки и другите финансови институции, не могат да бъдат считани за подходящи търговски прагове при определянето на това дали отпусканите от държавата заеми носят полза“.

- 190 От друга страна, се налага изводът, че жалбоподателите не са представили никакво доказателство, нито довод, а само са изтъкнали обстоятелството, че предоставените от китайските банки заеми не водят до полза.
- 191 Следва да се приеме, че въз основа на наличните данни Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като се е основала на рейтинг ВВ на агенция Bloomberg, съответстващ на задължения със спекулативен характер.
- 192 Всъщност от съображение 324 от обжалвания регламент е видно, че „информацията в [докладите за кредитния рейтинг, представени от групата APP,] потвърждава констатациите на Комисията, че актуалното финансово състояние на износителите е в рамките на изкривен пазар, и по тази причина кредитният рейтинг [А1 на агенция Moody's] на китайските износители не би могъл да бъде взет предвид“.
- 193 Налага се изводът, че в подкрепа на правното си основание жалбоподателите не са представили доказателства, че при липсата на изкривяване на пазара те щяха да запазят сегашното си финансово положение.
- 194 Ето защо петото правно основание следва да се отхвърли.

По шестото правно основание, изведено от нарушение на член 14, параграф 2 от основния регламент

- 195 В рамките на шестото си правно основание жалбоподателите поддържат по същество, че налагането на изравнителни мита не е било необходимо, тъй като субсидиите вече са били изравнени с отхвърлянето на искането им за третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика в рамките на Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито. Следователно разследването е трябвало да бъде прекратено на основание член 14, параграф 2 от основния регламент.
- 196 В това отношение жалбоподателите твърдят, от една страна, че и без налагането на изравнително мито общото равнище на митото бе си запазило същото, до нивото на маржа на вредата, и от друга страна, че съгласно член 15, параграф 1 от основния регламент, отнасящ се до така нареченото правило на „по-ниското мито“, митото от 20 %, предвидено с Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито, би останало същото, независимо дали са наложени изравнителни мита. Поради това Комисията е била длъжна да представи пред Съвета предложение за прекратяване на антисубсидийното разследване.
- 197 Съветът поддържа, че член 14, параграф 2 от основния регламент не задължава институциите да избират между мерки против дъмпинг и против субсидиране, нито предвижда правило относно реда, по който тези два вида мерки могат да бъдат съчетани по подходящ начин, при положение че тези мерки не надхвърлят общия размер на дъмпинга и на установените субсидии или на маржа на вредата по силата на член 15, параграф 1 от основния регламент.
- 198 В това отношение Съветът посочва, че жалбоподателите признават, че няма опасност паралелни разследвания срещу дъмпинг и срещу субсидиране да окажат несправедливо въздействие върху тях.

- 199 Първо, що се отнася до повдигнатото от Съвета твърдение за недопустимост на настоящото правно основание, следва да се отбележи, че както в предмета на жалбата, така и в исканията си за отмяна жалбоподателите оспорват само законосъобразността на наложеното окончателно антисубсидийно мито, доколкото се отнася до тях.
- 200 При тези обстоятелства настоящата жаба за отмяна трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася единствено до частичната отмяна на обжалвания регламент, доколкото налага окончателно антисубсидийно мито на жалбоподателите.
- 201 С оглед на всичко изложено по-горе шестото правно основание следва да бъде разгледано.
- 202 Съгласно съображение 6 от обжалвания регламент:
- „Анализите на вредата, проведени в рамките на настоящото антисубсидийно разследване и в рамките на паралелното антидъмпингово разследване, са идентични, тъй като определението за промишленост на Съюза, представителните за Съюза производители и разследваният период са едни и същи и за двете разследвания. По тази причина коментарите относно различни аспекти на вредата, направени в хода на двете процедури, бяха взети предвид и за двете“.
- 203 В това отношение следва да се отбележи, че двете разследвания се отнасят за един и същ продукт, а именно фина хартия с покритие с произход от Китай.
- 204 В рамките на обжалвания регламент Съветът е наложил антисубсидийни мерки (съображение 490 от обжалвания регламент), за които са взети под внимание установените маржове на субсидиите и размерът на митото, необходимо за отстраняване на претърпяната вреда (съображение 491 от обжалвания регламент), за да се покрият производствените разходи на промишлеността на Съюза и да се реализира печалба, преди облагане с данъци, каквато разумно може да се очаква да бъде реализирана при нормални условия (съображение 492 от обжалвания регламент).
- 205 На това основание Съветът е счел, че целевият размер на печалбата на жалбоподателите трябва да отразява свързаните с тази капиталоемка промишленост нужди от значителни предварителни инвестиции и рискове, че марж на печалбата в размер на 8 % от оборота би могъл да се счита за минимум, който промишлеността на Съюза би могла да очаква да реализира при отсъствието на вредоносно субсидиране (съображение 492 от обжалвания регламент) и че на тази основа е изчислена невредоносна цена на сходния продукт за производителите от Съюза. Последната е получена чрез прибавяне на марж на печалбата в размер на 8 % към производствените разходи (съображение 495 от обжалвания регламент).
- 206 Така Съветът е приел, че трябва да бъде наложено окончателно изравнително мито върху вноса на разглеждания продукт на равнището на по-ниската от установените стойности (субсидията или вредата) в съответствие с правилото за по-ниското мито. Поради това в конкретния случай ставката на това изравнително мито следва да бъде определена на нивото на установения марж на субсидиите, а именно 12 % съгласно член 15, параграф 1 от основния регламент (съображение 495 от обжалвания регламент).
- 207 Съветът е счел и че по отношение на другите схеми за субсидиране, с оглед на използването на правилото за по-ниското мито в конкретния случай и установеното при паралелното разследване равнище на субсидиране, не е необходимо да се проучва допълнително дали и в каква степен едни и същи субсидии се компенсират двойно, когато са наложени едновременно антидъмпингови и изравнителни мита по отношение на един и същ внасян продукт (съображение 500 от обжалвания регламент).

- 208 В рамките на Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито Съветът е посочил, че са взети предвид по-специално разходите за инвестиции и че е счетено, че определената на тази база целева рентабилност отразява присъщите за тази капиталоемка промишленост нужди от значителни предварителни инвестиции и рискове при липсата на дъмпингов и/или субсидиран внос. Поради това е прието, че 8 % е равнището на целевата рентабилност, което промишлеността би могла да постигне при липсата на дъмпингов внос (съображение 158 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито).
- 209 Съветът е стигнал до извода, че трябва да бъде наложено окончателно антидъмпингово мито върху вноса на равнището на по-ниската от установените стойности в съответствие с правилото за по-ниското мито, като в конкретния случай митническата ставка трябва да бъде определена на установеното равнище на отстраняване на вредата (съображение 160 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито).
- 210 Съветът е напомнил, че съгласно член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, поправка в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22) (наричан по-нататък „основният антидъмпингов регламент“) е счетено за необходимо да се определи дали и в каква степен размерът на субсидиите и дъмпинговите маржове са свързани с един и същ случай (съображение 161 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито).
- 211 Съветът е приел, че равнището на отстраняване на вредата е по-ниско от окончателните дъмпингови маржове, но е по-високо от окончателните маржове на субсидиите. Поради това Съветът е счел за уместно да се наложи окончателно изравнително мито на равнището на установените маржове на субсидиите, след което да се наложи окончателно антидъмпингово мито до съответното равнище на отстраняване на вредата (съображение 164 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито).
- 212 На поставен в съдебното заседание въпрос за причината, поради която институциите на Съюза са избрали да се насочат първо към субсидията и след това към дъмпинга, Съветът уточнява, че субсидиите могат да бъдат фактор за дъмпинг, а за разлика от това дъмпингът не води до субсидиране.
- 213 Съгласно член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент Съветът е приел, че няма да се наложи антидъмпинговото мито до необходимата степен за спазване на правилото за по-ниското мито (съображение 164 от регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито).
- 214 Член 1, параграф 2 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито предвижда, че ставката му възлиза на 20 %.
- 215 Член 1, параграф 3 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито предвижда, че по отношение на антидъмпинговото мито няма да бъдат събрани 12 % за жалбоподателите до степента, в която съответната сума бъде събрана в съответствие с обжалвания регламент.
- 216 Член 1, параграф 4 от Регламента за налагане на окончателно антидъмпингово мито предвижда, че ставката на подлежащото на налагане антидъмпингово мито възлиза на 8 %.
- 217 На първо място, от всичко изложено по-горе е видно, че член 14, параграф 2 от основния регламент не задължава институциите да избират между мерки против дъмпинг и мерки против субсидиране и че не предвижда правило относно реда, по който тези два вида мерки могат да бъдат съчетани по подходящ начин, както правилно посочва Съветът, поддържан от Комисията. Мерките не трябва да надхвърлят обаче общия размер на дъмпинга и на установените субсидии или маржа на вредата по силата на член 15, параграф 1 от основния

регламент или на член 9, параграф 4 от основния антидъмпингов регламент. От друга страна Комисията не следва да предложи на Съвета прекратяване на разследването с мотива, че налагането на изравнителни мита е без значение, тъй като това не би променило маржа на вредата.

- 218 На второ място, тъй като общият марж на установената за жалбоподателите субсидия е 12 % при общ дъмпингов марж от 43,5 % и след като окончателните изравнителни мита (12 %) и антидъмпингови мита (8 %) са до нивото на общия марж на вредата, т.е. 20 %, следва да се направи изводът, че наложените мерки не надхвърлят установеното в рамките на разследванията равнище на субсидиите, на дъмпинга или на вредата.
- 219 На трето място, тъй като разликата между дъмпинговия марж и маржа на субсидията (31,5 %) превишава размера на антидъмпинговите мита (8 %), не следва да се поставя въпросът за съпоставянето на изравнителните и антидъмпинговите мита, противно на твърдението на жалбоподателите.
- 220 Ето защо шестото правно основание следва да се отхвърли по същество.

По седмото правно основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1 от основния регламент

- 221 Седмото правно основание съдържа две части.
- 222 Първата част е изведена от нарушение на член 3, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 8, параграф 1 от основния регламент, доколкото, без да даде обосновка, Комисията е изключила от оценката на вредата един от петте производители от Съюза, който е сътрудничил при разследването.
- 223 Втората част е изведена от нарушение на член 3, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 8, параграф 1 от основния регламент, доколкото при преценката на това, което следва да се нарекат микроикономически показатели, Комисията се е позовала на данните, предоставени от четирима представителни производители, а не на данните относно промишлеността на Съюза в неговата цялост.
- 224 В началото следва да се посочи, че съгласно член 8, параграф 1 от основния регламент, „[о]пределянето на вредата се основава на преки доказателства и включва обективна оценка[, от една страна, на обема] на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Общността за подобни продукти и[, от друга страна, на] последиците от този внос за индустрията на Общността“.
- 225 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика, в областта на общата търговска политика и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 октомври 1983 г. по дело Fediol/Комисия, 191/82, Recueil, стр. 2913, точка 26; Решение на Съда от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, Recueil, стр. I-7723, точка 40; Решение на Съда от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 85 и Решение на Общия съд от 18 септември 2012 г. по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, T-156/11, точка 134).
- 226 Според постоянната съдебна практика определянето на вредата предполага преценка на сложни икономически въпроси. В този контекст институциите разполагат с широко право на преценка (Решение на Съда от 7 май 1991 г. по дело Nakajima/Съвет, Recueil, стр. I-2069, точка 86;

Решение на Общия съд от 28 септември 1995 г. по дело Ferchimex/Съвет, T-164/94, Recueil, стр. II-2681, точка 131; Решение на Общия съд от 14 март 2007 г. по дело Aluminium Silicon Mill Products/Съвет, T-107/04, Сборник, стр. II-669, точка 43 и Решение на Общия съд по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, точка 225 по-горе, точка 135).

227 Следователно съдът на Съюза трябва да се сведе своя контрол до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, взети предвид при извършване на оспорения избор, са установени точно, дали е допусната явна грешка в преценката на тези факти и дали е налице злоупотреба с власт (Решение на Общия съд по дело Ferchimex/Съвет, точка 226 по-горе, точка 67; Решение на Общия съд от 28 октомври 1999 г. по дело EFMA/Съвет, T-210/95, Recueil, стр. II-3291, точка 57; Решение на Общия съд по дело Aluminium Silicon Mill Products/Съвет, точка 226 по-горе, точка 43 и Решение на Общия съд по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, точка 225 по-горе, точка 136).

228 Впрочем жалбоподателите са тези, които трябва да представят доказателствата, позволяващи на Общия съд да установи, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката при оценяване на вредата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 28 октомври 2004 г. по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, Recueil, стр. II-3663, точка 119; Решение на Общия съд от 4 октомври 2006 г. по дело Moser Baer India/Съвет, T-300/03, Recueil, стр. II-3911, точка 140 и цитираната съдебна практика, както и Решение на Общия съд по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, точка 225 по-горе, точка 137).

По първата част, отнасяща се до твърдението за липса на обосновка за изключването на финландски производител при преценката на вредата

229 На първо място, жалбоподателите поддържат, че въпреки че не е извършила изготвяне на извадка, Комисията е ограничила анализа на някои показатели за вреда, класифицирани като микроикономически, доколкото само четиримата подали жалби производители са контролирани и сметени за представителни за промишлеността на Съюза. В това отношение Комисията не е обосновала изключването на един финландски производител.

230 Жалбоподателите твърдят, че като не е взела предвид при оценката на вредата един от производителите от Съюза, показващ позитивни тенденции, и като е счела за представителни само четиримата подали жалби производители, Комисията не е извършила „обективно изследване“ на представените пред нея факти в смисъла, описан от апелативния орган при СТО.

231 Съветът поддържа, че Комисията не е пренебрегнала факта на сътрудничество от разглеждания финландски производител, тъй като, що се отнася до анализа на микроикономическите показатели за вреда, този производител изобщо не е представил необходимите данни, а по отношение на анализа на макроикономическите показатели за вреда, данните за този производител са обхванати от предоставената от Serifine информация.

232 Съветът твърди, че производството на разглеждания финландски производител представлява не повече от 1,4 % от производството в промишлеността на Съюза и че макар представените данни да показват известна положителна тенденция, те не могат да опровергават анализа на вредата по отношение на всички производители в Съюза.

233 Съветът изтъква обстоятелството, че изготвяне на извадка може да се извърши само ако предприятията, които са решили да сътрудничат, са толкова много, че не е възможно да се проведе разследване при всяко едно от тях. Във всички случаи предприятията, които са сътрудничали, са представителни за промишлеността на Съюза.

- 234 С оглед на изложеното по-горе следва да се провери дали, както поддържат жалбоподателите, Комисията действително не е извършила оценката на вредата, основавайки се на обективни доказателства, доколкото в рамките на промишлеността на Съюза е изключила финландски производител, който показва положителна тенденция.
- 235 В това отношение жалбоподателите представят писмо, изпратено на 18 март 2010 г., в което Комисията иска от разглеждания финландски производител да представи становището си и на което той отговаря с писмо от 30 април 2010 г., от което е видно, че не е претърпял вреда. В рамките на разследването жалбоподателите поддържат в тази връзка, че Комисията не може да пренебрегне без разумна причина факта на сътрудничество от този производител.
- 236 Следва да се напомни, че в рамките на процедурите срещу субсидиране Съветът и Комисията зависят от доброволното съдействие на страните, за да получат необходимата информация в определените срокове (Решение по дело EFMA/Съвет, точка 184 по-горе, точка 71).
- 237 Както отбелязват жалбоподателите, в съображение 13 от обжалвания регламент е посочено, че „[б]яха получени отговори на въпросниците и друга информация от две групи китайски производители износители, от SERIFINE, от четиримата подали жалба производители от Съюза и от още един производител от Съюза, 13 несвързани вносители и търговци, петима ползватели и едно сдружение на печатарите“.
- 238 От съображение 53 от обжалвания регламент е видно обаче, че само четирима производители от Съюза са заявили интерес в сроковете, определени в известието за откриване на процедурата.
- 239 Съгласно съображение 389 от обжалвания регламент „[п]ри настоящото разследване промишлеността на Съюза беше определена на ниво производители от Съюза, представляващи общия обем на производството на Съюза [...], независимо от това дали производителите подкрепят жалбата или са оказали съдействие на разследването“.
- 240 От съображение 372 от обжалвания регламент следва, че, „[през разследвания период] сходният продукт се е произвеждал от 14 известни и няколко други много малки производители в Съюза“ и че „[според оценките] данните, предоставени от SERIFINE, обхващат 98 % от производството на производителите от Съюза“.
- 241 С оглед на изложеното по-горе положението на разглеждания финландски производител е взето предвид, що се отнася до макроикономическите показатели, тъй като предоставените от Serifine данни представляват 98 % от производството на производителите от Съюза.
- 242 Все пак, що се отнася до микроикономическите показатели, които могат да се преценяват само по документи, представени от индивидуални предприятия, следва да се приеме за установено, че разглежданият финландски производител не е отговорил в сроковете, определени в известието за откриване на процедурата.
- 243 По този начин обстоятелството, че финландският производител не е отговорил не може да представлява пропуск в рамките на конкретно разглеждане, основаващо се на обективни доказателства за оценката на вредата.
- 244 Следователно настоящото оплакване трябва да бъде отхвърлено.
- 245 На второ място, жалбоподателите поддържат, че институциите не са спазили изискванията за мотивиране с оглед на член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

246 Съветът счита, че що се отнася до липсата на мотиви на обжалвания регламент, жалбоподателите не посочват никакви доказателства.

247 С оглед на проверката, извършена в рамките на първото оплакване от първата част, следва да се направи изводът, че не са нарушени и разпоредбите на член 296 ДФЕС, нито на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

248 Следователно настоящото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

249 Ето защо първата част на настоящото правно основание следва да бъде отхвърлена.

По втората част, отнасяща се до условията за твърдяната оценка на микроикономическите показатели на вреда, основана на четиримата представителни производители от Съюза

250 На първо място, жалбоподателите поддържат, че Съветът е определил промишлеността на Съюза като състояща се от четиринадесетте члена на Serifine, докато в рамките на разследването на Комисията нейният анализ е ограничен до преценката на положението на четиримата представителни производители, що се отнася до някои показатели за вреда.

251 Жалбоподателите твърдят, че някои показатели за вреда, а именно микроикономическите показатели, се отнасят до ограничен брой производители, т.е. четиримата подали жалби производители и разглеждания финландски производител, които единствени са отговорили на въпросника.

252 Според жалбоподателите тази методология е създала изопачен образ на вредата, доколкото не съответствала нито на положението на подгрупа производители, нито на това на четиринадесетте члена на Serifine. Всъщност Комисията не можела да извърши оценка на вредата, претърпяна от промишлеността на Съюза, що се отнася до едни показатели, от една страна, и да се ограничи до оценка на вредата, претърпяна само от представителна част от производителите, що се отнася до други показатели, от друга страна.

253 Жалбоподателите считат, че критериите, използвани от Комисията, за да класира показателите за вреда в макроикономически и микроикономически критерии, не са логични. От друга страна, те твърдят, че в обжалвания регламент не се съдържа нито един мотив и нито едно обяснение в това отношение.

254 Съветът поддържа, че промишлеността на Съюза е била определена като съвкупността от производители от Съюза, които представляват общото производство на Съюза, към което се числят четиринадесетте членове на Serifine.

255 Съветът твърди, че член 8, параграф 1 от основния регламент не забранява да се анализират различни показатели за вреда по отношение на различни подгрупи производители от Съюза.

256 Съветът счита, че анализът отговаря на критериите, посочени в член 8, параграф 1 от основния регламент, както по отношение на микроикономическите показатели за вреда, така и що се отнася до макроикономическите показатели за вреда.

257 Съветът смята, че разграничението, установено между макроикономическите и микроикономическите критерии за вреда, е логично и почива на практически съображения, по-специално на наличността на данните.

258 Трябва да се отбележи, че в рамките на настоящото правно основание жалбоподателите не оспорват нито релевантността на отчетените от институциите при преценка на претърпяната от промишлеността на Съюза вреда икономически фактори и показатели, нито анализа им от Комисията в съображения 389 и 390 от обжалвания регламент.

259 Следва да се отбележи, че жалбоподателите оспорват класифицирането на показателите и използваната от Комисията методология.

260 Член 8, параграф 4 от основния регламент предвижда:

„Оценката на влиянието на субсидирания внос върху засегнатата индустрия на Общността включва оценка на всички икономически фактори и показатели от значение, които имат отношение към състоянието на индустрията, включително: факта, че индустрията все още е в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг, големината на размера на подлежащите на изравняване субсидии, действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Общността; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и — по отношение на селското стопанство — дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна подкрепа. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение“.

261 Що се отнася до макроикономическите фактори, от съображение 389 от обжалвания регламент е видно, че „част от практиките на Комисията е да се прави оценка на макроикономическите фактори с цел указване на понесената вреда на равнище промишленост на Съюза като цяло[, като] промишлеността на Съюза беше определена на ниво производители от Съюза, представляващи общия обем на производството на Съюза [...], независимо от това дали производителите [...] са оказали съдействие на разследването“.

262 В това отношение съгласно съображение 385 от обжалвания регламент „[м]акроикономическите елементи (производство, капацитет, използване на капацитета, обем на продажбите, пазарен дял, растеж и размер на подлежащите на изравняване субсидии) бяха оценени на равнището на цялата промишленост на Съюза въз основа на информацията, предоставена от CEPIFINE“.

263 Що се отнася до микроикономическите фактори, от съображение 390 от обжалвания регламент е видно, че те са анализирани „на ниво представителни производители от Съюза, независимо от това дали те подкрепят жалбата“.

264 В това отношение съгласно съображение 386 от обжалвания регламент „[а]нализът на микроикономическите елементи беше проведен на равнището на производителите от Съюза (средна цена за единица продукция, заетост, трудови възнаграждения, производителност, складови наличности, рентабилност, парични потоци, инвестиции, възвръщаемост на инвестициите, способност за привличане на капитал) въз основа на предоставената от тях и надлежно проверена информация“.

265 Следва да се напомни, че в рамките на процедурите срещу субсидиране Съветът и Комисията зависят от доброволното съдействие на страните, за да получат необходимата информация в определените срокове (вж. точка 236 по-горе).

266 От изложеното по-горе следва, че съгласно член 8, параграф 4 от основния регламент Комисията е извършила анализ на различните критерии с оглед на промишлеността на Съюза, що се отнася до макроикономическите показатели, и с оглед на индивидуалните предприятия, що се отнася до микроикономическите показатели.

- 267 Всъщност макроикономическите показатели са преценени въз основа на предоставената от Cerifine информация, която обхваща 98 % от производството на производителите от Съюза.
- 268 От друга страна, микроикономическите показатели, почиващи на наличността на предоставената от индивидуални предприятия информация, са оценени въз основа на предоставянето на данни, извършено от подалите жалби представителни производители, с изключение на разглеждания финландски производител, който не е заявил интерес в определените срокове.
- 269 В рамките на правото им на преценка не съществува задължение по силата на основния регламент, налагащо на институциите на Съюза класифициране на макроикономическите или микроикономическите критерии или забрана за съставянето на подгрупи производители, при положение че Комисията извършва обективно изследване, основаващо се на също така обективни доказателства, каквото е извършено в случая.
- 270 Ето защо се налага изводът, че в подкрепа на оплакването си жалбоподателите не представят никакви данни, с които да се докаже че класифицирането на показателите за вреда и методологията на Комисията не са позволили да се извърши конкретно разглеждане, основаващо се на обективни доказателства.
- 271 Следователно оплакването трябва да бъде отхвърлено.
- 272 На второ място, жалбоподателите твърдят, че Комисията е могла да извърши изготвяне на извадка.
- 273 Съгласно съображение 28 от основния регламент „[с]ъществено е да се предвиди използване на представителна извадка в случаите, когато броят на страните или сделките е голям, за да се позволи завършването на разследванията в рамките на определените срокове“.
- 274 Както отбелязва обаче Съветът, в настоящия случай Комисията не е била длъжна да използва метода на изготвянето на извадка (вж. точка 233 по-горе).
- 275 Всъщност в съответствие с признатата от съдебната практика свобода на преценка в полза на институциите на Съюза Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, при положение че четирима представителни производители са допринесли за разследването.
- 276 Следователно оплакването трябва да бъде отхвърлено.
- 277 На трето място, се налага изводът, че жалбоподателите само се позовават на обстоятелството, че обжалваният регламент е опорочен от липса на мотиви, без да представят обаче никакво доказателство за наличието на твърдяното нарушение на член 296 ДФЕС.
- 278 Поради това оплакването трябва да се отхвърли.
- 279 Ето защо втората част трябва да се отхвърли.
- 280 Следователно седмото правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По осмото правно основание, изведено от нарушение на член 2, буква г) и на член 15 от основния регламент

- 281 На първо място, жалбоподателите отбелязват пред Общия съд, че „едва късно в хода на процедурата [те] са се запознали с методологията, използвана от Комисията, за да стигне до целевия марж на печалбата от 8 %“.

- 282 Дори да се приеме, че става въпрос за довод, жалбоподателите не доказват, че твърдяното забавяне ги е възпрепятствало да изложат надлежно гледната си точка и е засегнало правото им на защита.
- 283 Ето защо, доколкото жалбоподателите искат по същество да се позоват на нарушение на правото им на защита, това оплакване следва да бъде отхвърлено.
- 284 На второ място, жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила член 2, буква г) и член 15 от основния регламент, тъй като е приела, че равнището на целевата рентабилност е 8 %.
- 285 Следва да се напомни, че съгласно член 2, буква г) от основния регламент „вреда“, освен ако не е предвидено друго, означава съществена вреда за индустрията на Общността, заплахата за съществена вреда за индустрията на Общността или съществено възпрепятстване на създаването на такава индустрия“.
- 286 Член 15, параграф 1 от основния регламент предвижда, че „размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, ако това по-малко по размер мито би било подходящо, за да се отстрани вредата за индустрията на [Съюза]“.
- 287 От прочита на посочените членове следва, че маржът на печалбата, който Съветът следва да използва при изчисляването на целевата цена, която може да отстрани въпросната вреда, трябва да бъде ограничен до маржа на печалбата, на която промишлеността на Съюза може разумно да разчита при нормални условия на конкуренция, при липса на субсидиран внос (съображение 494 от обжалвания регламент). Не би било в съответствие с член 2, буква г) и с член 15, параграф 1 от основния регламент да се отчете за промишлеността на Съюза марж на печалбата, който тя не би могла да достигне при липсата на субсидиране (вж. по аналогия Решение по дело EFMA/Съвет, точка 227 по-горе, точка 60).
- 288 Жалбоподателите твърдят, че равнището на целевата рентабилност е изчислено въз основа на това, което се счита за представляващо подходяща възвръщаемост на (инвестирания) капитал за хартиената промишленост на Съюза, вместо въз основа на маржа, който действително може да се достигне при липсата на субсидиран внос, като този марж трябва да бъде ограничен до маржа на печалбата, на която промишлеността на Съюза може разумно да разчита при нормални условия на конкуренция.
- 289 Въпросът бил не дали равнището на целевата рентабилност от 8 % е достатъчно, за да покрие инвестициите и понесените рискове, а дали подобно равнище на целева рентабилност е достижимо при липсата на субсидиран внос. Този довод следва да се разбира в смисъл, че се отнася до явна грешка в преценката при изчисляването на маржа на печалбата.
- 290 Съветът поддържа, че съществува връзка между подходящата възвръщаемост на капитала от промишленост в частност и печалбата, която може да се реализира при нормални и ненарушени пазарни условия, доколкото промишлените сектори с висок капиталов интензитет, които изискват големи предварителни инвестиции, ще инвестират само ако могат да разчитат на достатъчна възвръщаемост.
- 291 Както следва от постоянната съдебна практика, що се отнася до оценката на сложно икономическо положение, Съветът има широко право на преценка при определянето на подходящия марж на печалбата. Следователно съдът на Съюза трябва да сведе своя контрол до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, приети, за да бъде направен

оспорваният избор, са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (Решение по дело EFMA/Съвет, точка 227 по-горе, точка 57 и Решение по дело Ferchimex/Съвет, точка 226 по-горе, точка 67).

292 С оглед на изложеното по-горе следва да се провери дали Съветът е допуснал явна грешка в преценката при изчисляването на маржа на печалбата.

293 Следва да се напомни, че жалбоподателите трябва да представят доказателства, позволяващи на Общия съд да установи, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката по смисъла на съдебната практика (вж. в този смисъл Решение на Общия съд по дело Tribunal Shanghai Tegaoka Electronic/Съвет, точка 228 по-горе, точка 119 и Решение на Общия съд по дело Moser Baer India/Съвет, точка 228 по-горе, точка 140 и цитираната съдебна практика, както и Решение по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, точка 225 по-горе, точка 137).

294 Съгласно съображение 494 от обжалвания регламент:

„Целевото ниво на рентабилност, предложено в жалбата и в последвалото искане на жалбоподателя, беше взето предвид въз основа на попълнените въпросници и посещенията с цел проверка на място в помещенията на представителните производители от Съюза. Беше сметено, че целевият размер на печалбата следва да отразява свързаните с тази капиталоемка промишленост нужди от значителни предварителни инвестиции и рискове, в отсъствието на дъмпингов и/или субсидиран внос. Бяха взети предвид и разходите за инвестиции в оборудване. Беше прието, че марж на печалбата в размер на 8 % от оборота би могъл да се счита за целесъобразен минимум, който промишлеността на Съюза би могла да очаква да реализира при отсъствието на вредоносно субсидиране“.

295 Следва да се отбележи, че жалбоподателите оспорват само обстоятелството, че при изчисляване на маржа на печалбата Комисията е включила съображения относно обхващането на инвестициите и понесените рискове.

296 Следва да се посочи, че когато упражняват предоставената им с основния регламент свобода на преценка, институциите не са длъжни да обяснят подробно и предварително критериите, които смятат на приложат към всеки случай дори когато решат за възприемат нов подход (Решение по дело Thai Bicycle/Съвет, точка 71 по-горе, точка 68 ; вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 5 октомври 1988 г. по дело Brother Industries/Съвет, 250/85, Recueil, стр. 5683, точки 28 и 29 и Решение по дело Nakajima/Съвет, точка 226 по-горе, точка 118).

297 В случая следва да се отбележи, че Комисията е взела предвид редица критерии, като отговорите на въпросника, разходите за инвестиции, понесените рискове, обстоятелството, че става въпрос за капиталоемка промишленост и изключването на експортните продажби на дружество, което се числи към оказал сътрудничество производител износител.

298 Както посочва Съветът, жалбоподателите „не [...] твърдят, че някой от тези фактори е опорочен от грешка или е ненадежден“.

299 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват твърдението на Съвета, че „очевидно съществува връзка между подходящата възвръщаемост на капитала от промишленост в частност и печалбата, която може да се реализира при нормални и ненарушени пазарни условия“.

300 Жалбоподателите твърдят обаче, че целта на налагането на антисубсидийни мита е не да се възстанови цената на нормално и ненарушено равнище, а е тя да се възстанови на равнището, което е можело да се достигне при липсата на субсидиран внос“.

- 301 Не са налице данни, позволяващи да се направи изводът, че преследваната от Комисията цел е да се наложат изравнителни мита, за да се възстанови цена на нормално и ненарушено равнище.
- 302 Жалбоподателите твърдят, че в точка 356 от жалбата, която е в основата на антисубсидийното разследване, Serifine поддържа, че европейските производители в рамките на асоциацията са могли да разчитат на печалба от 5 % при липсата на субсидиран внос.
- 303 От тази жалба не следва обаче, че Комисията е наложила изравнителни мита с цел да възстанови цена на нормално и ненарушено равнище.
- 304 В рамките на правото си на преценка институциите на Съюза са счели, че равнището на маржа на печалбата от 8 % е можело да бъде достигнато при липсата на субсидиран внос.
- 305 Ето защо следва да се приеме, че Комисията е установила ясно, че равнището на целевата рентабилност, което промишлеността би могла да постигне при липсата на дъмпингов внос, е 8 % (вж. точка 294 по-горе).
- 306 При всички положения се налага изводът, че жалбоподателите само препращат към доказателствата, съдържащи се в административната преписка по случая, и не представят никакви данни, с които да може да се охарактеризира евентуална явна грешка в преценката на институциите на Съюза в смисъл, че са наложили изравнителни мита с единствената цел да възстановят цена на нормално и ненарушено равнище.
- 307 Следователно оплакването трябва да се отхвърли.
- 308 На трето място, в подкрепа на доводите си жалбоподателите посочват, че през 2005 г., а именно преди разследвания период, средният марж на печалбата на подалите жалби производители е възлизал на 2 %, докато маржът за изчисляване на целевата рентабилност е възлизал на 2,88 % през 2009 г., т.е. през разследвания период.
- 309 Съветът твърди, че институциите на Съюза не са могли да се основават на печалбите, реализирани от промишлеността на Съюза през съответния период, тъй като разглежданият сектор е регистрирал извънредни загуби, дължащи се на структурни проблеми. От преписката е видно, че жалбоподателите не са оспорили тези съображения.
- 310 Съображение 416 от обжалвания регламент гласи:

„Четиримата представителни производители от Съюза понесоха загуби в периода 2006—2008 г. и финансовото им състояние се подобри едва през 2009 г., когато цената на хартиената маса, основната суровина, в световен мащаб спадна значително в резултат на икономическата криза. Спадът в цената на хартиената маса (с 20 %) беше счетен за необичайно голям спад, който пряко е допринесъл за подобряването на финансовото състояние през [разследвания период]. Също така следва да се отбележи, че след [разследвания период] цените на хартиената маса са се върнали на нивата си отпреди [разследвания период]“.

- 311 Съгласно съображение 457 от обжалвания регламент:

„Разследването обаче показва, че през разглеждания период, особено през 2008 г., промишлеността на Съюза е понесла загуби въпреки реструктурирането на производителите, тъй като [...] промишлеността на Съюза все още не е била в състояние да повиши цените си до нива над разходите. Това положение е било създадено най-вече от ценовия натиск, упражняван от субсидирания внос, подбиващ цените на промишлеността на Съюза“.

- 312 От съображение 444 от обжалвания регламент е видно, че е „направено заключението, че увеличението на субсидирания внос на ниски цени от [Китай] е оказало значително негативно въздействие върху икономическото състояние на промишлеността на Съюз“.
- 313 Предвид изложеното по-горе следва да се приеме, че посоченото от жалбоподателите равнище на средния марж на печалбата на подалите жалби производители през 2005 г. не е достатъчно само по себе си, за да се установи, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката при определянето маржа на печалбата при липсата на разглеждания внос преди разследвания период (вж. в този смисъл решение по дело EFMA/Съвет, точка 227 по-горе, точка 89).
- 314 Ето защо оплакването трябва да се отхвърли.
- 315 От всичко изложено по-горе следва, че осмото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По деветото правно основание, изведено от нарушение на член 8, член 9, параграф 1 и член 10, параграф 6 от основния регламент

- 316 В началото трябва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват факта, че фината хартия с покритие, използвана от захранвани с листове печатарски машини, не е взаимозаменяема с ролите за ролни печатарски машини.
- 317 Следва да се посочи, че жалбоподателите не оспорват и факта, че ролите, използвани от ролни печатарски машини, не са взаимозаменяеми с ролите за захранвани с листове печатарски машини.
- 318 Жалбоподателите не оспорват и факта, че ролите за ролни печатарски машини могат да бъдат използвани в захранвани с листове печатарски машини, разполагащи с технологията CutStar.
- 319 Жалбоподателите оспорват дефинирането на разглеждания продукт, доколкото институциите са изключили ролите за ролни печатарски машини и са стигнали до извода, че те не са взаимозаменяеми с ролите за рязане.
- 320 Съветът поддържа, че ролите за ролни печатарски машини трябва да се изключат от дефинирането на разглеждания продукт, тъй като различните видове хартия имат различни физически характеристики.
- 321 Съветът твърди, че различните видове хартия не са взаимозаменяеми и че институциите на Съюза са дефинирали разглеждания продукт като хартия за захранвани с листове печатарски машини, независимо дали става въпрос за листове хартия или за роли, които могат да бъдат използвани с машините CutStar.
- 322 При това положение, за да се охарактеризира взаимозаменяемостта на продуктите, следва да се провери дали ролите за ролни печатарски машини могат да бъдат използвани в захранвани с листове печатарски машини, разполагащи с технологията CutStar, и дали ролите за захранвани с листове печатарски машини могат да бъдат използвани в ролни печатарски машини.
- 323 От съображение 19 от обжалвания регламент е видно, че жалбоподателите на посочили, че „ролите, предназначени за използване в ролни печатарски машини, и ролите, включени в обхвата на настоящото разследване (роли за рязане и листове), [имат] едни и същи основни технически и физически характеристики и не могат да бъдат различени едни от други“.

324 В това отношение жалбоподателите поддържат, че към жалбата си са приложили „убедителни доказателства от които е видно, че печатарските машини, притежаващи системата CutStar, могат да използват двата вида роли“.

325 Съгласно съображение 17 от обжалвания регламент:

„[Фината хартия с покритие] е висококачествена хартия и картон, обикновено използвани за отпечатване на четива като списания, каталози, годишни доклади, годишници. Разглежданият продукт включва листове и роли, предназначени за използване в печатарски машини, захранвани с листа (тип „cut star“). Ролите, подходящи за използване в захранвани с листа преси („роли за рязане“), трябва да бъдат нарязани преди печат, поради което се считат за взаимозаменяеми и намиращи се в пряка конкуренция с листата“.

326 В съображение 18 от обжалвания регламент се посочва, че ролите за ролни печатарски машини, изключени от разглеждания продукт, „директно се поставят в печатарските машини без предварително нарязване“.

327 Налага се обаче изводът, че жалбоподателите само твърдят, че институциите на Съюза са допуснали явна грешка в преценката относно дефинирането на разглеждания продукт, без да посочват доказателства в подкрепа на доводите си.

328 Всъщност жалбоподателите изобщо не представят доказателство, че фината хартия с покритие на роли може да се използва в ролните печатарски машини с оглед на физическите или техническите характеристики, като съпротивлението на изскубване или взаимозаменяемостта от икономическа гледна точка.

329 Съгласно постоянната съдебна практика дефинирането на разглеждания продукт в рамките на антисубсидийно разследване има за цел да помогне за изготвянето на списък на продуктите, които евентуално ще бъдат обект на налагане на изравнителни мита. За целите на тази операция институциите на Съюза могат да вземат предвид редица фактори, като по-специално физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, тяхната употреба, взаимозаменяемост, възприемането им от потребителя, дистрибуторските канали, производствения процес, себестойността и качеството им (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 13 септември 2010 г. по дело Whirlpool Europe/Съвет, T-314/06, Сборник, стр. II-5005, точка 138; Решение на Общия съд от 17 декември 2010 г. по дело EWRIA и др./Комисия, T-369/08, Сборник, стр. II-6283, точка 82 и Решение на Общия съд от 10 октомври 2012 г. по дело Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет, T-172/09, точка 59).

330 Съгласно съображение 20 от обжалвания регламент:

„[Р]азследването потвърди, че между ролите, използвани в ролни печатарски машини, и ролите, използвани в печатарски машини, захранвани с листове, действително съществуват различия по отношение на някои технически и физични характеристики, като например влажност и твърдост. Също така разследването потвърди, че техническите характеристики, изброени [...] в съображение 18, са присъщи само на ролите, подходящи за използване при ролни печатарски машини. Поради тези различия хартията, използвана в ролни печатарски машини, и хартията, използвана в машини, захранвани с листове, не може да бъде използвана в един и същ вид печатарска машина и следователно двата вида хартия не са взаимозаменяеми. Отбелязва се, че всички страни се съгласиха, че двата вида хартия са различни, що се отнася до тяхната повърхностна устойчивост и якост на опън“.

331 От съображение 35 от обжалвания регламент е видно обаче, че „[в] съображения 18 и 20 по-горе са определени допълнителни критерии, които не бяха оспорени от засегнатия производител износител“.

- 332 Освен това следва да се отбележи, че определянето на сходния продукт не е оспорено.
- 333 Следователно разпоредбите на основния регламент относно дефинирането на разглеждания продукт са спазени, така че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.
- 334 Що се отнася до дефинирането на промишлеността на Съюза и легитимацията за участие в процедура срещу субсидиране, жалбоподателите поддържат, че неправилното дефиниране на разглеждания продукт е използвано с цел да се дефинира промишлеността на Съюза, произвеждаща сходен продукт, и да се оцени претърпяната от тази промишленост вреда.
- 335 Съгласно съображение 374 от обжалвания регламент:
- „Както е упоменато в съображение 19 по-горе, една заинтересована страна заяви, че [фината хартия с покритие], подходяща за използване в ролни печатни машини, е трябвало да бъде включена в обхвата на настоящото разследване. На тази основа страната заяви, че подалата жалбата промишленост на Съюза няма достатъчно обоснована позиция в настоящата процедура. Въз основа на изложените по-горе в съображения 22 и 25 заключения, обаче, т.е. че [фината хартия с покритие], подходяща за използване в ролни печатни машини, и [фината хартия с покритие] за машини, захранвани с листове, са два различни продукта, това твърдение беше отхвърлено“.
- 336 Както отбелязва Съветът това правно основание би следвало да бъде разгледано само ако дефинирането на разглеждания продукт беше неправилно.
- 337 От изложеното по-горе следва обаче, че институциите на Съюза не са допуснали явна грешка в преценката при дефинирането на разглеждания продукт.
- 338 По този начин настоящото оплакване е лишено от основание.
- 339 Освен това се налага изводът, че жалбоподателите само твърдят, че институциите на Съюза не са спазили член 9, параграф 1 и член 10 и член 6, параграф 4 от основния регламент, без обаче да представят доказателства в подкрепа на доводите си.
- 340 Следователно настоящото оплакване трябва да бъде отхвърлено.
- 341 Що се отнася до неспазването на член 296 ДФЕС, жалбоподателите твърдят, че институциите на Съюза не са изпълнили задължението си за мотивиране на обжалвания регламент, тъй като невземането на отношение от страна на посочените институции по взаимозаменяемостта на двата разглеждани продукта при използването им на машини, разполагащи със система от вида CutStar, е попречило на жалбоподателите да защитят надлежно пред Общия съд твърдението си, че системата CutStar прави взаимозаменяеми ролите за ролни печатарски машини и ролите за рязане, и да оспорят важно решение, което би имало значително въздействие върху легитимацията и върху оценката на вредата, както и върху резултата от разследването.
- 342 Следва да се напомни, че предвиденото в член 296 ДФЕС мотивиране трябва да е съобразено с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излага съображенията на институцията, която издава акта, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. Решение на Съда от 29 септември 2011 г. по дело Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, Сборник, стр. I-8947, точка 147 и цитираната съдебна практика).

- 343 В това отношение следва да се посочи, че задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваването на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт (вж. Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, точка 342 по-горе, точка 146 и цитираната съдебна практика).
- 344 По този начин в рамките на индивидуалните решения от постоянната съдебна практика следва, че задължението за мотивиране на индивидуално решение има за цел, освен да позволи съдебен контрол, да предостави на заинтересованото лице достатъчно информация, за да може то да прецени дали решението евентуално страда от порок, който е основание за оспорване на неговата действителност (вж. Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, точка 342 по-горе, точка 148 и цитираната съдебна практика).
- 345 Следва да се приеме, че оплакването, че обжалваният регламент не е мотивиран или че мотивите му са непълни, тъй като евентуално институциите на Съюза не са взели отношение по взаимозаменяемостта на разглежданите продукти, е неоснователно.
- 346 Всъщност институциите на Съюза са разгледали обстоятелството, че фината хартия с покритие на листове или на роли за захранвани с листове печатарски машини и ролите за ролни печатарски машини са различни продуктови групи и не са взаимозаменяеми (съображение 20 от обжалвания регламент) както от гледна точка на физическите и техническите характеристики, тъй като съображение 20 от обжалвания регламент потвърждава съображение 18 от временния регламент, що се отнася по-специално до съпротивлението на изскубване и до твърдостта като отличителни релевантни критерии (съображения 18, 35 и 40 от обжалвания регламент), така и от икономическа гледна точка (съображение 22 от обжалвания регламент).
- 347 Поради това институциите на Съюза не са нарушили член 296 ДФЕС, тъй като жалбоподателите са могли ясно да идентифицират обстоятелствата, които са взети предвид в обжалвания регламент, за да стигнат до извода, че не е налице взаимозаменяемост на ролите за рязане за захранвани с листове печатарски машини и ролите за ролни печатарски машини.
- 348 Ето защо оплакването трябва да се отхвърли.
- 349 От всичко изложено по-горе следва, че деветото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По десетото правно основание, изведено от нарушение на член 8, параграфи 1 и 6 от основния регламент

- 350 Първо, жалбоподателите твърдят, че съгласно принципа за отчитане на другите фактори обжалваният регламент е опорочен от липса на мотиви, тъй като институциите на Съюза не са предоставили релевантни обяснения, нито достатъчно мотиви, що се отнася до обстоятелството, че непричиняващата вреда цена не е надхвърляла необходимото за предотвратяване на вредата, причинена от субсидирания и/или дъмпинговия внос.
- 351 Следва да се отбележи обаче, че институциите на Съюза са мотивирали ясно резултата от анализа на другите фактори, тъй като са направили оценка на влиянието на тези фактори върху вредата, като динамиката на потреблението на пазара на Съюза (съображения 445—448 от обжалвания регламент), цената на суровините (съображения 449—451 от обжалвания регламент), равнището на износа на промишлеността на Съюза (съображения 452 и 453 от обжалвания регламент), вноса от други трети държави (съображения 454—456 от обжалвания регламент), както и структурния свръхкапацитет (съображения 457 и 458 от обжалвания регламент).

- 352 Ето защо следва да се приеме, че институциите на Съюза са мотивирали ясно обстоятелството, че причинената от субсидирания и/или дъмпинговия внос вреда не може да се дължи на другите фактори и че поради това непричиняващата вреда цена е определена, за да не се надхвърли необходимото за предотвратяване на вредата, причинена от този внос.
- 353 Жалбоподателите твърдят, че институциите на Съюза не са гарантирали, че вредата, дължаща се на фактори, различни от дъмпинга и субсидирането, не е взета предвид при определянето на равнището на митото, наложено върху техния внос, въпреки че посочените институции трябва да докажат, че са направили анализ на другите фактори.
- 354 Следва да се отбележи, че жалбоподателите само посочват, че равнището на наложеното мито възлиза на 20 % и че непричиняващата вреда цена, въз основа на която е изчислен този процент, е получена с добавянето на марж на печалбата от 8 % от производствените разходи.
- 355 Както отбелязва Съветът, жалбоподателите не оспорват по принцип възприетия от институциите на Съюза подход относно целевата рентабилност, нито определянето ѝ на равнището, което промишлеността на Съюза може да достигне при липсата на субсидиран внос.
- 356 В това отношение следва да се напомни, че жалбоподателите не оспорват надеждността на тези елементи.
- 357 Следва да се отбележи също, че жалбоподателите не оспорват равнището на наложените мита, като само напомнят изчисляването на маржа на отстраняване на вредата, посочен в съображение 499 от обжалвания регламент.
- 358 Във всички случаи следва да се напомни, че съгласно член 8, параграф 6 от основния регламент институциите на Съюза са разгледали влиянието на другите известни фактори, които са могли да причинят вреда на промишлеността на Съюза, и са установили, че нито един от тях не е в състояние да прекъсне установената причинно-следствена връзка между дъмпинговия внос с произход от Китай и вредата, претърпяна от промишлеността на Съюза (съображения 445—458 от обжалвания регламент). Така институциите на Съюза са изпълнили необходимите условия, за да приемат разглежданите мерки.
- 359 Ето защо оплакването трябва да се отхвърли.
- 360 Второ, жалбоподателите поддържат, че институциите на Съюза бързо са отхвърлили всички причини за вредата, които са им изтъкнати в хода на разследването, различни от субсидирания внос.
- 361 В това отношение жалбоподателите само посочват като пример, че претърпяната вреда не може да се дължи изцяло на вноса с произход от Китай, тъй като при наличието на загуба на част от пазара от 5 % през разследвания период китайският внос се е увеличил едва с 3 %, което означава, че друг конкурент е спечелил частта от 2 %, изгубена от промишлеността на Съюза. При това положение жалбоподателите не са единствените отговорни за загубата на част от пазара и за произтичащата от това вреда.
- 362 Тъй като става въпрос за довод на жалбоподателите, следва да се напомни, че съгласно съдебната практика Съветът и Комисията са длъжни да изследват дали установената от тях вреда действително произтича от субсидиран внос и да изключат вредата, явяваща се резултат от други фактори (вж. по аналогия Решение на Съда от 11 юни 1992 г. по дело *Extramet Industrie/Съвет*, C-358/89, *Recueil*, стр. I-3813, точка 16 и Решение на Общия съд от 25 октомври 2011 г. по дело *СНЕМК и КФ/Съвет*, T-190/08, *Сборник*, стр. II-7359, точка 188).

- 363 Освен това следва да се напомни, че въпросът дали различни от субсидирания внос фактори са допринесли за претърпяната от промишлеността на Съвета вреда, предполага анализ на сложни икономически въпроси, за което институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка, като това означава, че съдилищата на Съюза могат да упражняват само ограничен контрол върху този анализ (вж. по аналогия Решение по дело СЕМЕК и KF/Съвет, точка 363 по-горе, точка 189).
- 364 Впрочем жалбоподателите са тези, които трябва да представят доказателствата, позволяващи на Общия съд да установи, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката при оценяване на вредата (вж. Решение по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, точка 228 по-горе, точка 119; Решение по дело Moser Baer India/Съвет, точка 228 по-горе, точка 140 и цитираната съдебна практика и Решение по дело Since Hardware (Guangzhou)/Съвет, точка 225 по-горе, точка 137).
- 365 От тази съдебна практика следва изводът, че оценката на вредата отчита всички условия за определянето на посочената вреда, включително причинно-следствената връзка.
- 366 Жалбоподателите обаче формулират обикновени твърдения, при това като примери.
- 367 Ето защо се налага изводът, че жалбоподателите не представят никакво доказателство в подкрепа на довода си, че институциите са допуснали грешка в преценката при определянето на причинно-следствената връзка.
- 368 За изчерпателност, както посочва Съветът, следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват изводите, направени в съображения 454 и 455 от обжалвания регламент, според които вносът от други трети държави не е допринесъл за значителната вреда, претърпяна от промишлеността на Съюза.
- 369 Трето, що се отнася до спада на равнището на износа на промишлеността на Съюза, жалбоподателите оспорват твърдението на институциите на Съюза, че този спад не е основната причина за претърпяната от производителите вреда и следователно не прекъсва причинно-следствената връзка.
- 370 Както отбелязва Съветът равнището на износа на промишлеността на Съюза е смекчило вредоносните последици от дъмпинговия внос.
- 371 Всъщност в съображение 452 от обжалвания регламент се посочва по-специално следното:
- „Тъй като износът има важна роля за поддържането на използването на капацитета на високи нива, за да се покрият фиксираният разходи за инвестиции в оборудване, беше сметено, че въпреки че равнището на износа е било в процес на спад, той като цяло е оказал позитивно влияние. В съответствие с това беше сметено, че дори и отслабването на експортните дейности да е допринесло за общото влошаване на състоянието на промишлеността на Съюза, те от друга страна все пак са спомогнали за смекчаването на загубите, понесени на пазара на Съюза, поради което не са от такова естество, че да [прекъснат] причинно-следствената връзка, установена между дъмпинговия внос от [Китай] и понесената от промишлеността на Съюза вреда“.
- 372 В това отношение се налага изводът, че жалбоподателите не представят никакво доказателство в подкрепа на довода си, че институциите са допуснали грешка в преценката при определянето на причинно-следствената връзка.
- 373 Предвид всички изложени по-горе съображения десетото правно основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

374 От това следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

375 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да понесат наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Съвета, Serifine, Sappi Europe, Burgo Group и Lecta, в съответствие с исканията им.

376 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd и Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd понасят наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз, Serifine AISBL, Sappi Europe SA, Burgo Group SpA и Lecta SA.**
- 3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 септември 2014 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба	2
Обстоятелства, предхождащи спора	9
Разследване	9
Обжалван регламент	10
Производство и искания на страните	10
От правна страна	11
По първото правно основание, изведено от член 15, параграф 1 от основния регламент	11

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 6, буква г), на член 28 и на член 4 от основния регламент	15
По първата част относно използване на данните от Тайван като подходящо референтно ниво на информация	15
По втората част относно твърдението за липса на доказателство за специфичност	20
По третото правно основание, изведено от нарушение на член 4 от основния регламент	22
По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 3 от основния регламент	26
По петото правно основание, изведено от нарушение на член 6, буква б) от основния регламент .	30
По шестото правно основание, изведено от нарушение на член 14, параграф 2 от основния регламент	32
По седмото правно основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1 от основния регламент	35
По първата част, отнасяща се до твърдението за липса на обосновка за изключването на финландски производител при преценката на вредата	36
По втората част, отнасяща се до условията за твърдяната оценка на микроикономическите показатели на вреда, основана на четиримата представителни производители от Съюза	38
По осмото правно основание, изведено от нарушение на член 2, буква г) и на член 15 от основния регламент	40
По деветото правно основание, изведено от нарушение на член 8, член 9, параграф 1 и член 10, параграф 6 от основния регламент	44
По десетото правно основание, изведено от нарушение на член 8, параграфи 1 и 6 от основния регламент	47
По съдебните разноски	50